

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України

від 10 квітня 2019 року

№ 117/2019

РІЧНА НАЦІОНАЛЬНА ПРОГРАМА під егідою Комісії Україна – НАТО на 2019 рік

ВСТУПНА ЧАСТИНА

Річна національна програма під егідою Комісії Україна – НАТО на 2019 рік (далі – Програма) є системним документом, який містить опис реформ за відповідними напрямками, визначає їх стратегічну мету, цілі, пріоритетні завдання і заходи, необхідні для забезпечення ефективної планомірної реалізації закріпленого Конституцією України стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору.

Невід'ємними складовими Програми є додатки, в яких визначаються пріоритетні завдання та заходи на 2019 рік, індикатори виконання/показники ефективності реалізації Програми у 2019 році та орієнтовний план заходів у рамках Комісії Україна – НАТО на 2019 рік.

Провідну роль у питаннях координації діяльності, пов'язаної з підготовкою, виконанням та моніторингом заходів Програми продовжує відігравати Комісія з питань координації євроатлантичної інтеграції України, утворена Указом Президента України від 8 липня 2016 року № 296, головою якої є Віце-прем'єр-міністр України з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України.

Кабінет Міністрів України здійснює координацію діяльності центральних органів виконавчої влади, інших державних органів з розроблення та здійснення заходів, спрямованих на виконання річних національних програм під егідою Комісії Україна – НАТО, а також рішень Комісії Україна – НАТО.

Виконання Програми не потребуватиме додаткових витрат із Державного бюджету України, оскільки здійснюватиметься за рахунок і в межах бюджетних призначень, передбачених центральним органам виконавчої влади, іншим державним органам, а також за рахунок фінансової допомоги НАТО та окремих держав – членів Альянсу.

Україна на постійній основі інформуватиме НАТО про результати виконання Програми.

Розділ I

ПОЛІТИЧНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ПИТАННЯ

Внутрішня політика, спрямована на захист та забезпечення безпеки і добробуту громадян України, комплексне та глибинне реформування

України, досягнення економічного зростання, ефективне урядування, розвиток людського капіталу, утвердження і забезпечення верховенства права, боротьбу з корупцією, відіграє особливу роль у контексті очікуваних українським суспільством змін, які необхідні для дальшого успішного розвитку держави.

Ключові завдання на цьому шляху визначені у Стратегії сталого розвитку "Україна – 2020", затвердженій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5, Угоді про коаліцію депутатських фракцій "Європейська Україна" Верховної Ради України VIII скликання, підписаній 27 листопада 2014 року, Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, яка спрямована на виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII (далі – Угода про асоціацію), середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року, а також у цій Програмі.

Центральні органи виконавчої влади забезпечують виконання завдань національної системи Глобальних цілей сталого розвитку, визначених документом "Перетворення нашого світу: Порядок денний розвитку у галузі сталого розвитку на період до 2030 року", затвердженим резолюцією Генеральної Асамблеї ООН від 25 вересня 2015 року A/RES/70/1.

Майданчиками для пошуку національного консенсусу, визначення пріоритетів реформ, координації дій із реформування, моніторингу реалізації та досягнення цілей реформ є Конституційна Комісія, утворена Указом Президента України від 3 березня 2015 року № 119, та Національна рада реформ, утворена Указом Президента України від 23 липня 2014 року № 614.

Демократичні реформи в Україні спрямовані передусім на досягнення європейських демократичних стандартів. Асоціація з Європейським Союзом є важливим стимулом для розбудови України як сучасної європейської держави.

Зазначені реформи проводитимуться з максимально широким залученням інститутів громадянського суспільства.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.1. Досягнення відповідності критеріям, нормам та принципам НАТО та ЄС у соціально-політичній сфері

ЦІЛЬ 1.1.1. Система запобігання та протидії корупції

Пріоритетом діяльності у сфері запобігання та протидії корупції у 2019 році залишається практичне втілення норм антикорупційних законів.

До кінця 2020 року планується:

підвищення ефективності антикорупційних органів та незалежних контролюючих інституцій з метою зменшення корупційних ризиків у діяльності сил оборони;

зменшення корупційних ризиків у сфері публічних закупівель шляхом подальшого забезпечення їх прозорості і конкурентності;

зміцнення спроможностей для виявлення та кримінального переслідування корупційних правопорушень;

проведення моніторингу та аналізу результативності антикорупційної політики держави, забезпечення її обговорення суспільством, представниками бізнесу та міжнародними організаціями;

підготовка та навчання фахівців із подолання корупції та впровадження ефективного і прозорого менеджменту у складових сектору безпеки і оборони в рамках Програми НАТО з розбудови цілісності, прозорості, підзвітності, запровадження доброчесності та зниження корупційних ризиків у роботі оборонних і безпекових інституцій (далі – Програма VI) та із застосуванням методології Програми НАТО "Удосконалення військової освіти" (DEEP).

Пріоритетні завдання:

імплементація принципів Програми VI;

реалізація Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2017 року № 576-р;

підвищення рівня професійної компетентності державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування з питань запобігання корупції.

ЦІЛЬ 1.1.2. Система запобігання та боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення

Боротьба з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення спрямована, насамперед, на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки держави в умовах протидії збройній агресії Російської Федерації.

До кінця 2020 року планується:

впровадження в Україні досвіду держав – членів НАТО у сфері запобігання та боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

формування у співпраці з державами – членами НАТО ефективних механізмів замороження незаконних активів.

Пріоритетне завдання – обмін з державами – членами НАТО інформацією у сфері запобігання та боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

ЦІЛЬ 1.1.3. Стабільна та прозора виборча система

Створення належних умов для реалізації громадянами конституційних виборчих прав, вільного волевиявлення під час голосування, проведення виборів відповідно до вимог Конституції і законів України з дотриманням європейських стандартів є метою реформи виборчого законодавства.

До кінця 2020 року планується:

забезпечення підзвітності і дієвості парламенту, стабільності партійної системи та можливості ротації політичних еліт відповідно до Угоди про коаліцію депутатських фракцій "Європейська Україна" Верховної Ради України VIII скликання, підписаної 27 листопада 2014 року;

забезпечення невідворотності покарання за злочини проти виборчих прав громадян та відповідальності за адміністративні правопорушення, що посягають на здійснення народного волевиявлення;

створення умов для ефективного розгляду судами спорів щодо правовідносин, пов'язаних із виборчим процесом чи процесом референдуму;

забезпечення вільних і чесних демократичних виборів згідно із законодавством України з дотриманням міжнародних стандартів, зміцнення довіри населення до інституту виборів.

Пріоритетні завдання:

забезпечення свободи волевиявлення громадян України під час проведення виборів;

забезпечення прозорості фінансової звітності про надходження та використання коштів виборчого фонду.

ЦІЛЬ 1.1.4. Ефективна система державного управління

Реформа державного управління здійснюється відповідно до Стратегії реформування державного управління України на період до 2021 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474-р.

Результатом проведення реформи має стати створення ефективної, прозорої, відкритої та гнучкої структури державного управління із застосуванням новітніх інформаційно-комунікативних технологій (електронне урядування) для забезпечення вироблення та реалізації цілісної державної політики, спрямованої на суспільний сталий розвиток і адекватне реагування на внутрішні та зовнішні виклики.

До кінця 2020 року планується:

удосконалення системи обміну інформацією між державними органами у процесі формування політики та законодавства;

розширення використання державними органами інтегрованої системи електронного документообігу.

Пріоритетні завдання:

впровадження інформаційно-аналітичної системи підтримки прийняття рішень у сфері державного управління;

розвиток системи електронної взаємодії органів виконавчої влади з метою автоматизації процесів погодження проектів нормативно-правових актів в електронному вигляді;

запровадження єдиного веб-порталу електронного урядування;

впровадження системи електронного документообігу;

створення системи "Електронний нотаріат";

впровадження інформаційної системи управління людськими ресурсами (HRMIS) в державних органах;

розвиток системи управління персоналом в державних органах.

ЦІЛЬ 1.1.5. Дієвий і спроможний інститут місцевого самоврядування (децентралізація)

Україна продовжує впроваджувати реформу місцевого самоврядування з урахуванням положень Європейської хартії місцевого самоврядування, ратифікованої Законом України від 15 липня 1997 року № 452/97, а також досягнутих протягом 2015 – 2018 років результатів.

Стратегічна мета децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування – створення і підтримка повноцінного життєвого середовища для громадян України, надання їм високоякісних і доступних адміністративних та соціальних послуг, становлення дієвих інститутів місцевої демократії, задоволення інтересів громадян України в усіх сферах життєдіяльності на відповідній території, узгодження інтересів держави та територіальних громад.

До кінця 2020 року планується:

створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для здійснення органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень;

розмежування повноважень у системі органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади на різних рівнях адміністративно-територіального устрою за принципом субсидіарності;

визначення на законодавчому рівні засад формування адміністративно-територіального устрою, умов та порядку утворення адміністративно-територіальних одиниць, їх ліквідації, порядку найменування і перейменування адміністративно-територіальних одиниць;

впровадження в об'єднаних територіальних громадах інтегрованої системи надання соціальних послуг.

Пріоритетні завдання:

формування спроможних територіальних громад відповідно до Закону України "Про добровільне об'єднання територіальних громад" та Методики формування спроможних територіальних громад, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2015 року № 214;

коригування виявлених проблемних ситуацій у процесі реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади;

удосконалення законодавства з метою спрощення порядку надання адміністративних послуг у сфері державної реєстрації актів цивільного стану;

впровадження в об'єднаних територіальних громадах інтегрованої системи надання соціальних послуг.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.2. Забезпечення прав і свобод людини відповідно до критеріїв, норм та принципів НАТО та ЄС

ЦІЛЬ 1.2.1. Свобода слова та відкрита діяльність органів державної влади

Неухильне дотримання принципів свободи слова та відкритості діяльності органів державної влади, забезпечення відповідно до закону безперешкодного доступу громадян до інформації, недопущення проявів політичної цензури і перешкоджання професійній діяльності журналістів є пріоритетними напрямками інформаційної політики України, що реалізується у постійному конструктивному діалозі з громадськістю.

До кінця 2020 року планується:

створення ефективної системи суспільного мовлення, запровадження мовлення громад;

створення належних умов функціонування друкованих засобів масової інформації, реформованих відповідно до Закону України "Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації";

відновлення функціонування та розвиток діяльності засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження в окремих районах Донецької та Луганської областей;

створення належних умов функціонування системи державного іномовлення України;

реалізація державної політики у сфері захисту свободи слова, професійної діяльності журналістів і працівників засобів масової інформації, забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень.

Пріоритетні завдання:

розвиток суспільного телебачення і радіомовлення України;

контроль за дотриманням центральними органами виконавчої влади законодавства України про свободу слова та інформаційну діяльність;

сприяння діяльності інститутів громадянського суспільства у проведенні аналізу стану дотримання державними органами законодавства України про свободу слова та інформаційну діяльність.

ЦІЛЬ 1.2.2. Національна система стратегічних комунікацій

Співробітництво України з НАТО у сфері стратегічних комунікацій набуло особливого значення у контексті протидії гібридній війні, що ведеться Російською Федерацією проти України.

Дорожня карта Партнерства у сфері стратегічних комунікацій між Радою національної безпеки і оборони України та Міжнародним секретаріатом НАТО, підписана 5 листопада 2015 року, спрямована на розбудову та розвиток спроможностей України у сфері стратегічних комунікацій шляхом надання консультативної та практичної допомоги з боку НАТО.

До кінця 2020 року планується:

впровадження реформи урядових комунікацій;

створення відомчої та урядової/міжвідомчої системи стратегічних комунікацій;

розбудова спроможностей зі стратегічних комунікацій у сфері національної безпеки і оборони;

розвиток публічної дипломатії;

проведення спільних з державами – членами НАТО та державами – партнерами НАТО цільових досліджень щодо фактичного та потенційного впливу енергетичних загроз на безпеку держави та отримання Україною відповідних рекомендацій і висновків за їх результатами;

розроблення та реалізація національної стратегії України у сфері стратегічних комунікацій;

розроблення системи підготовки фахівців у сфері стратегічних комунікацій.

Пріоритетні завдання:

реформування урядових комунікацій;

створення моделі освітньої системи з державних стратегічних комунікацій та розроблення плану її впровадження в державних органах;

розбудова спроможностей зі стратегічних комунікацій у сфері національної безпеки і оборони;

започаткування системних стратегічних комунікацій між Україною та НАТО з питань енергетичної безпеки України та держав, що межують

з Україною, з метою оперативного реагування на загрози енергетичній безпеці, відпрацювання узгоджених колективних дій та системних рішень щодо мінімізації таких загроз;

проведення комплексних кампаній популяризації України у світі.

ЦІЛЬ 1.2.3. Національна єдність та підтримка національних меншин

Україна гарантує своїм громадянам рівні політичні, економічні, соціальні та культурні права і свободи та продовжуватиме здійснювати заходи щодо забезпечення міжнаціональної злагоди та миру в суспільстві.

Українська держава й надалі сприятиме вільному і всебічному розвитку та самореалізації громадян України. Важливим елементом для цього має стати реформа освіти, одним із ключових завдань якої є забезпечення рівних можливостей всім громадянам України у реалізації конституційного права на освіту, створення умов для оволодіння державною мовою в закладах освіти, зокрема з метою забезпечення в подальшому можливості провадити професійну діяльність у вибраній галузі з використанням державної мови.

Законом України "Про освіту" передбачено необхідні умови для забезпечення оволодіння державною мовою на однаковому рівні усіма здобувачами освіти. Громадяни України, які належать до національних меншин, зберігають право на навчання чи вивчення рідної мови у державних і комунальних навчальних закладах або через національні культурні товариства, гарантоване частиною п'ятою статті 53 Конституції України.

Поступова реалізація Закону України "Про освіту" й надалі здійснюватиметься згідно з рекомендаціями Європейської комісії "За демократію через право" (Венеціанська комісія), що містяться у її Висновку від 11 грудня 2017 року № 902/2017, забезпечуючи справедливий баланс між підвищенням якості викладання державної мови і збереженням культурної спадщини національних меншин і корінних народів України.

До кінця 2020 року планується:

забезпечення всім громадянам України рівних можливостей у реалізації конституційного права на освіту шляхом збільшення частки викладання предметів державною мовою;

забезпечення належного рівня захисту та реалізації прав національних меншин і сприяння задоволенню їх етнокультурних потреб.

Пріоритетні завдання:

підтримання системної взаємодії органів державної влади з представниками та громадськими об'єднаннями національних меншин з метою забезпечення належного захисту прав національних меншин та корінних народів України;

активізація міжнародного співробітництва України у сфері забезпечення і захисту прав національних меншин;

удосконалення нормативно-правової бази, спрямованої на регулювання етнонаціональних відносин, збереження та розвиток етнічної самобутності національних меншин відповідно до світових практик;

підвищення рівня соціальної єдності громадян України.

ЦІЛЬ 1.2.4. Забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб

Внаслідок тимчасової окупації Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, міста Севастополя та окремих районів у Донецькій та Луганській областях значна частина населення була вимушена залишити місця свого постійного проживання, що призвело до істотної внутрішньої міграції.

Україна вживає усіх можливих заходів щодо захисту та дотримання прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, надання допомоги у створенні належних умов їх життєдіяльності, забезпечення соціальної, медичної, психологічної та матеріальної підтримки, створення сприятливих умов для добровільного повернення на попереднє місце проживання (за умови повного фактичного припинення бойових дій на територіях, де органи державної влади України тимчасово не здійснюють свої повноваження).

До кінця 2020 року планується:

ефективна інтеграція внутрішньо переміщених осіб до складу територіальних громад у разі прийняття ними рішення залишитися за новим місцем проживання;

соціальна, медична, психологічна та матеріальна підтримка внутрішньо переміщених осіб.

Пріоритетне завдання – створення системи оцінки впливу конфліктів на захист прав людини.

ЦІЛЬ 1.2.5. Рівні права та можливості жінок і чоловіків у секторі безпеки і оборони України

Забезпечення гендерної рівності у секторі безпеки і оборони України є одним із основних пріоритетних напрямів державної політики у сфері євроатлантичної інтеграції відповідно до стандартів та рекомендацій НАТО.

Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 "Жінки, мир, безпека" на період до 2020 року, затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 року № 113-р, є ефективним інструментом впровадження гендерної рівності у складових сектору безпеки і оборони України.

Інтегрування гендерної складової у секторі безпеки і оборони України є рекомендацією та стандартом НАТО.

До кінця 2020 року планується:

інтеграція державної політики забезпечення гендерної рівності у процеси реформування сектору безпеки і оборони України;

підвищення рівня концептуального розуміння гендерної тематики особовим складом складових сектору безпеки і оборони України;

підвищення рівня підтримки громадянами України державної політики щодо впровадження принципів гендерної рівності у складових сектору безпеки і оборони України;

нарощування необхідного наукового потенціалу та набуття практичного досвіду щодо забезпечення гендерної рівності у секторі безпеки і оборони України на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях управління;

включення гендерної тематики до системи підготовки та підвищення кваліфікації особового складу сектору безпеки і оборони України;

урахування гендерного аспекту та забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час добору та просування по службі у складових сектору безпеки і оборони України;

покращення умов роботи та проходження служби для жінок у складових сектору безпеки і оборони України.

Пріоритетні завдання:

інформування громадськості щодо впровадження гендерної рівності у складових сектору безпеки і оборони України відповідно до стандартів та рекомендацій НАТО;

впровадження Національного плану дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 "Жінки, мир, безпека" та відповідних резолюцій щодо миру та безпеки жінок;

визначення в органах системи Міністерства внутрішніх справ України структурних підрозділів/працівників, до функціональних обов'язків яких буде включено гендерні питання;

проведення тренінгів з питань гендерної обізнаності для працівників складових сектору безпеки і оборони України;

включення тематики гендерної політики до навчальних програм у вищих військових навчальних закладах (закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання) складових сектору безпеки і оборони України;

запровадження гендерно дезагрегованого обліку даних та звітування за гендерним кар'єрним ростом та професійною підготовкою в складових сектору безпеки і оборони України;

гармонізація та впорядкування термінології щодо гендерно зумовленого насильства;

підвищення рівня розуміння гендерної тематики особовим складом складових сектору безпеки і оборони України;

врахування гендерних аспектів у системі підготовки та підвищення кваліфікації військовослужбовців і цивільного персоналу складових сектору безпеки і оборони України;

впровадження інституту радників з гендерних питань у Збройних Силах України;

реалізація військової кадрової політики з урахуванням рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у складових сектору безпеки і оборони України;

підготовка фахівців з питань гендерної політики для залучення до участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, зокрема тих, що проводяться під егідою НАТО;

забезпечення міжвідомчої координації складових сектору безпеки і оборони України з метою ефективного впровадження державної політики щодо забезпечення гендерної рівності.

ЦІЛЬ 1.2.6. Створення системи раннього попередження та реагування на конфлікти

До кінця 2020 року планується підготовка до визначення рівня соціальної стійкості та спроможності територіальних громад протистояти викликам.

Пріоритетні завдання:

створення системи раннього попередження та реагування на конфлікти;

удосконалення взаємодії об'єднаних територіальних громад Донецької та Луганської областей з Національною поліцією України у рамках проекту з питань розбудови миру, підвищення рівня соціальної стійкості та громадської безпеки (Community Policing).

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.3. Досягнення відповідності критеріям, нормам і принципам НАТО та ЄС у правовій сфері

ЦІЛЬ 1.3.1. Незалежна, ефективна та відповідальна судова влада

Метою проведення судової реформи є створення законодавчих та організаційних умов для утвердження в Україні незалежної, ефективної та відповідальної судової влади, якій довірятиме суспільство.

Унаслідок реалізації судової реформи судова система України та суміжні правові інститути будуть вільними від будь-якого політичного впливу та відповідатимуть європейським стандартам, функціонуючи на засадах верховенства права.

До кінця 2020 року планується:

завершення оновлення моделі судової системи;

завершення оновлення суддівського корпусу та впровадження нових механізмів для стимулювання доброчесної поведінки суддів.

Пріоритетні завдання:

початок діяльності Вищого антикорупційного суду;

початок діяльності місцевих окружних судів;

впровадження Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи.

ЦІЛЬ 1.3.2. Ефективна прокуратура

Головною метою реформи є удосконалення організації та діяльності прокуратури України з метою імплементації європейських стандартів, підвищення ефективності демократичного цивільного контролю над діяльністю органів прокуратури, забезпечення відкритості та прозорості в їх діяльності.

До кінця 2020 року планується:

збалансування системи прокуратури, оптимізація складу її компонентів відповідно до покладених завдань;

удосконалення кадрової політики, системи підготовки кваліфікованих фахівців;

запобігання зовнішньому втручанню у діяльність органів прокуратури.

Пріоритетне завдання на поточний рік – імплементація Дорожньої карти з реформування органів прокуратури України.

ЦІЛЬ 1.3.3. Ефективна та прозора пенітенціарна система, спрямована на захист суспільства від злочинності

У контексті реалізації реформи системи виконання покарань основним завданням є реформування органів пенітенціарної системи та їх організаційно-правового забезпечення з використанням міжнародного досвіду.

Реформа пенітенціарної системи передбачає створення системи, яка б дала змогу забезпечити дотримання прав людини, створення ефективної та прозорої системи пенітенціарного інспектування, спрямованої на захист суспільства від злочинності.

До кінця 2020 року планується:

створення відповідно до міжнародних стандартів умов поводження та тримання засуджених і осіб, узятих під варту;

створення інституційної спроможності, яка забезпечить перехід від карального до реабілітаційного підходу.

Пріоритетні завдання:

удосконалення законодавства України у частині приведення умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, відповідно до вимог Європейських пенітенціарних правил, прийнятих Комітетом Міністрів Ради

Європи 11 січня 2006 року (Рекомендація № R (2006) 2), і положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ратифікованої Законом України від 17 липня 1997 року № 475/97-ВР;

оптимізація мережі установ виконання покарань з метою економії бюджетних коштів;

впровадження стандартів оцінки ефективності діяльності пенітенціарних закладів.

ЦІЛЬ 1.3.4. Ефективна система досудової, наглядової та пенітенціарної пробації

Реалізація реформи пробації дасть можливість вдосконалити в Україні підходи до виправлення правопорушників, запобігти повторному вчиненню ними злочинів та кардинально змінити вектор роботи з правопорушниками ще на етапі попереднього розгляду справи судом.

До кінця 2020 року планується введення в дію повноцінної системи пробації, яка забезпечуватиме виконання функцій, визначених Законом України "Про пробацію", та відповідатиме міжнародним стандартам.

Пріоритетні завдання:

запровадження моделі застосування пенітенціарної пробації до засудженого на етапі підготовки його до раннього звільнення;

запровадження прогресивного режиму відбування покарання стосовно засудженого, який успішно проходить програми ресоціалізації та/чи соціальної адаптації;

розроблення концепції застосування електронного моніторингу до суб'єктів пробації під час їх перебування на обліку в органах пробації.

ЦІЛЬ 1.3.5. Ефективна система надання правової допомоги

Залишається актуальним завдання з підвищення рівня правової культури в суспільстві, зокрема шляхом забезпечення кращої поінформованості населення, особливо соціально вразливих груп, про можливість отримання правової допомоги, створення умов для надання безоплатної первинної правової допомоги на рівні територіальних громад, сприяння реалізації внутрішньо переміщеними особами права на безоплатну вторинну допомогу.

До кінця 2020 року планується розширення територіальної доступності безоплатної первинної та вторинної правової допомоги з урахуванням необхідності забезпечення оперативного отримання правових послуг населенням, що проживає у віддалених населених пунктах.

Пріоритетні завдання:

спрощення доступу громадян до інформації щодо можливостей розв'язання проблем правового характеру;

забезпечення захисту прав та законних інтересів осіб, які були позбавлені особистої свободи внаслідок дій незаконних збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, а також підтримка зазначених осіб та членів їх сімей;

підвищення якості надання послуг безоплатної правової допомоги.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.4. Створення сучасної ринкової економіки

Основними пріоритетами розвитку економіки України є створення базових передумов економічного зростання шляхом досягнення низького рівня інфляції, стабілізації державних фінансів, забезпечення стійкості фінансової системи, покращення умов ведення бізнесу, включення України до регіональних та глобальних ланцюгів створення доданої вартості, створення умов для розвитку високотехнологічних виробництв, прискорення залучення інвестицій в економіку України та розвиток експортного потенціалу вітчизняних виробників.

Одним з основних шляхів досягнення цих пріоритетів є впровадження поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі з Європейським Союзом, як це передбачено Угодою про асоціацію.

Не менш важливим є відновлення повноцінного функціонування економіки України, яка зазнала значної шкоди, зокрема внаслідок агресивної політики Російської Федерації.

ЦІЛЬ 1.4.1. Ефективна та прозора податкова система

Метою податкової реформи є усунення таких існуючих недоліків у податковій системі, як недостатня комунікація між органами, що реалізують податкову та митну політику, та платниками податків, неврегульованість на законодавчому рівні окремих питань адміністрування податків, існування умов для відпливу українського капіталу до держав з низьким рівнем оподаткування з метою мінімізації податкових зобов'язань, зловживання органами доходів і зборів своїми повноваженнями, "тінізація" економіки.

До кінця 2020 року планується:

підвищення ефективності та полегшення податкового адміністрування з мінімізацією можливостей для зловживань;

забезпечення відповідності розмірів ставок податків інфляційним процесам в економіці;

розширення бази оподаткування.

Пріоритетні завдання:

здійснення у разі економічної необхідності перегляду ставок акцизного податку, екологічного податку та рентної плати, визначених в абсолютних значеннях, з урахуванням індексу споживчих цін та індексу цін виробників промислової продукції;

імплементация 13 Кроку Плану дій з BEPS (Base Erosion and Profit Shifting), яким передбачено запровадження трирівневої структури документації з трансферного ціноутворення.

ЦІЛЬ 1.4.2. Дерегуляція та сприятливий бізнес-клімат

Дерегуляція передбачає, насамперед, усунення адміністративних бар'єрів та максимальне спрощення умов ведення господарської діяльності.

До кінця 2020 року планується:

зниження адміністративного тиску на бізнес;

покращення інвестиційного клімату;

покращення якості і зниження цін на товари та послуги як для бізнесу, так і для громадян України шляхом створення умов для конкуренції на ринку;

оптимізація процедур надання адміністративних послуг у сфері державного експортного контролю.

Пріоритетні завдання:

усунення надмірних адміністративних бар'єрів щодо започаткування та ведення бізнесу;

створення сприятливого регуляторного середовища для збільшення власного видобутку природного газу;

забезпечення відповідності вимог до електронних довірчих послуг міжнародним стандартам, а також технологічної сумісності електронних підписів;

спрощення процедур державного експортного контролю імпорту чи тимчасового ввезення товарів військового призначення та подвійного використання для задоволення потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів військових формувань у сучасному озброєнні та військовій техніці в умовах особливого періоду, а також для забезпечення обороноздатності держави у мирний час;

створення сприятливих умов здійснення міжнародних передач товарів військового призначення та подвійного використання за разовими дозволами чи висновками шляхом встановлення максимального строку їх дії до двох років;

реформування та спрощення процедури реєстрації суб'єктів господарювання як суб'єктів здійснення міжнародних передач товарів військового призначення та подвійного використання, збільшення строку дії відповідних посвідчень про реєстрацію до п'яти років.

ЦІЛЬ 1.4.3. Надійне енергозабезпечення

Ключовим елементом сталого розвитку економіки України є надійне енергозабезпечення. Реформування енергетичного сектору та енергетична

безпека забезпечуватиметься шляхом реформування газового ринку, ринку електроенергетики, системи захисту критичної електроенергетичної інфраструктури, модернізації виробничої інфраструктури.

До кінця 2020 року планується:

реформування енергетичних ринків України, забезпечення прозорості господарської діяльності, конкуренції на ринках, їх демонополізація та інтеграція до енергетичних ринків держав – членів ЄС та системи європейської енергетичної безпеки;

підвищення енергетичної ефективності та забезпечення енергозбереження, зокрема у Збройних Силах України;

диверсифікація джерел і маршрутів енергопостачання, подолання залежності від Російської Федерації у постачанні енергетичних ресурсів і технологій, розвиток відновлюваної та ядерної енергетики з урахуванням пріоритетності завдань екологічної, ядерної та радіаційної безпеки;

зниження рівня енергоємності національної економіки;

зниження рівня непродуктивного енергоспоживання, оптимізація використання енергетичних ресурсів та диверсифікація джерел їх постачання;

забезпечення стійкого функціонування об'єднаної енергосистеми України та її інтеграції до об'єднання енергосистем європейських держав;

забезпечення захисту критичної енергетичної інфраструктури.

Пріоритетні завдання:

удосконалення державної політики у сфері відновлюваної енергетики, направленої на збільшення частки виробництва і використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел енергії;

формування стабільної тенденції до нарощення обсягів вітчизняного видобутку вуглеводнів;

зниження залежності від постачань енергоресурсів (зокрема нафтопродуктів і скрапленого газу) або сировини для їх виробництва в Україні з одного джерела;

продовження здійснення заходів з виконання зобов'язань України, взятих за Протоколом про приєднання України до Договору про заснування Енергетичного Співтовариства, ратифікований Законом України від 15 грудня 2010 року № 2787-VI, та з урахуванням відповідних положень Угоди про асоціацію;

використання досвіду держав – членів НАТО з метою створення системи кризового управління в енергетичному комплексі.

ЦІЛЬ 1.4.4. Реформування сільськогосподарського сектору та створення національної інфраструктури геопросторових даних

Важливим фактором сталого економічного розвитку України та ефективного управління територіями є розвиток національної інфраструктури геопросторових даних відповідно до Директиви 2007/2/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 14 березня 2007 року із запровадження інфраструктури просторової інформації у Європейському Союзі (INSPIRE) та з урахуванням досвіду держав – членів НАТО.

До кінця 2020 року планується:

впровадження досвіду держав – членів НАТО з метою розвитку системи міжгалузевої інтеграції геопросторових даних, включаючи організаційну та інформаційну структуру, технічні та програмні засоби, галузеві бази геопросторових даних, технічні регламенти, стандарти, необхідні для створення, оновлення, оброблення, зберігання та використання геопросторових даних;

розроблення Державної топографічної карти України як бази топографічних даних, що за змістом та точністю відповідає топографічній карті в масштабі 1 : 50 000;

створення мережі наземних референційних станцій для української постійно діючої (перманентної) мережі спостережень глобальних навігаційних супутникових систем (UAPOS) як сегменту Державної геодезичної мережі.

Пріоритетні завдання:

реалізація існуючих та започаткування нових проектів у галузі сільського господарства, зокрема щодо планування заходів біобезпеки і контролю за особливо небезпечними транскордонними захворюваннями;

впровадження євроатлантичних підходів до вирішення питань задоволення в особливий період потреб складових сектору безпеки і оборони України в продуктах харчування та сільськогосподарській продукції;

розроблення з використанням міжнародної технічної допомоги Державної топографічної карти України як бази топографічних даних, що за змістом та точністю відповідає топографічній карті в масштабі 1:50 000;

розгортання з використанням міжнародної технічної допомоги української постійно діючої (перманентної) мережі спостережень глобальних навігаційних супутникових систем (UAPOS) в декількох областях України.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.5. Сучасна, конкурентоспроможна наука, інтегрована в світовий науковий простір та Європейський дослідницький простір, мінімізація негативного впливу на навколишнє природне середовище

Україна бере активну участь у виконанні Програми НАТО "Наука заради миру та безпеки" та продовжуватиме виконання науково-дослідних робіт, спрямованих на реалізацію державної політики з розвитку співробітництва з НАТО у сфері науки, технологій та захисту навколишнього природного середовища.

Україна є найбільшим бенефіціаром Програми НАТО "Наука заради миру та безпеки".

ЦІЛЬ 1.5.1. Ефективне співробітництво у науковій сфері

З огляду на успішну реалізацію науково-дослідних проектів за Програмою НАТО "Наука заради миру та безпеки" протягом останніх років та посилення інтересу українських вчених до участі у названій Програмі буде вжито заходів до активізації співпраці України з НАТО у науковій сфері.

До кінця 2020 року планується:

проведення на постійній основі засідань Спільної робочої групи Україна – НАТО зі співробітництва з питань науки та довкілля;

реалізація існуючих проектів, які виконуються закладами вищої освіти та науково-дослідними установами України за Програмою НАТО "Наука заради миру і безпеки" та започаткування нових проектів;

участь вчених та науково-дослідних установ України у співробітництві з НАТО у сферах науки та довкілля;

проведення наукових досліджень з безпекових питань, що є актуальними в районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що здійснюються шляхом проведення операції об'єднаних сил;

залучення закладів вищої освіти і наукових установ, переміщених з тимчасово окупованих територій України, до діяльності в рамках Програми НАТО "Наука заради миру та безпеки".

Пріоритетне завдання – реалізація існуючих проектів, які виконуються закладами вищої освіти та науково-дослідними установами України за Програмою НАТО "Наука заради миру і безпеки" та започаткування нових проектів.

ЦІЛЬ 1.5.2. Забезпечення екологічної безпеки

Екологічна безпека є важливою складовою системи національної безпеки України, яка забезпечує захищеність життєво важливих інтересів

суспільства, довкілля від реальних або потенційних загроз, що створюються антропогенними чи природними чинниками.

До кінця 2020 року планується:

виконання військовими формуваннями України Основних засад (стратегії) державної екологічної політики України на період до 2020 року;

впровадження в Україні досвіду держав – членів НАТО у сфері екологічної безпеки з метою відновлення деградованих земель, що перебувають у користуванні Міністерства оборони України, та щодо створення природоохоронних об'єктів на земельних ділянках, що перебували у користуванні Міністерства оборони України;

істотне покращення екологічних параметрів, скорочення обсягів викидів, врахування та часткова імплементація директив та екологічного законодавства ЄС.

Пріоритетні завдання:

виконання другого етапу проекту Трастового фонду Україна – НАТО щодо перезахоронення радіоактивних відходів, що утворилися внаслідок виконання військових програм колишнього СРСР, на об'єкті смт Цибулеве Кіровоградської області;

створення системи стимулювання використання екологічних видів палива на транспорті в Україні;

забезпечення екологічної безпеки на виробничих об'єктах та підвищення норм екологічної безпеки.

ЦІЛЬ 1.5.3. Захист критичної інфраструктури та ефективне попередження загроз

За результатами спільної роботи України та НАТО з розроблення Зеленої книги з питань захисту критичної інфраструктури в Україні визначені завдання з розроблення проекту Закону України "Про критичну інфраструктуру та її захист".

Зазначене вимагає розроблення необхідної нормативно-правової бази, створення інституційної структури та прийняття відповідних організаційних рішень щодо створення системи захисту критичної інфраструктури України.

Забезпечення національної безпеки держави потребує, зокрема, впровадження національної системи стійкості. Мета створення системи – підвищення інституційної спроможності державних установ у сфері захисту та попередження загроз усіх видів, забезпечення гнучкого та оперативного реагування на такі загрози, формування узгодженого комплексного розуміння поняття "національна стійкість" на державному рівні.

До кінця 2020 року планується:

розроблення необхідної правової основи захисту критичної інфраструктури та створення системи державного управління її безпекою, а також здійснення контролю за нею;

розроблення та забезпечення функціонування національної системи стійкості;

розбудова державно-приватного партнерства для підвищення безпеки та забезпечення стійкості критичної інфраструктури;

налагодження системи обміну інформацією для забезпечення прогнозування можливих загроз критичній інфраструктурі та їх попередження;

підвищення безпеки та стійкості національної критичної інфраструктури до всього спектра загроз і ризиків.

Пріоритетні завдання:

формування державної системи захисту критичної інфраструктури України;

здійснення моніторингу загроз критичній інфраструктурі та забезпечення відповідного реагування з метою запобігання виникненню кризових ситуацій;

створення в Україні Національної системи стійкості;

створення ефективних механізмів та інструментів для реагування на загрози об'єктам критичної інфраструктури держави.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 1.6. Забезпечення фундаментальних національних інтересів України

Ключовими пріоритетами зовнішньої політики України є протидія збройній агресії Російської Федерації, захист суверенітету та незалежності України, відновлення територіальної цілісності держави в межах міжнародно визнаного державного кордону, підготовка України до набуття повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору та в Європейському Союзі.

Зовнішня політика України орієнтована на подальшу консолідацію зусиль держав – партнерів, ООН, ЄС, НАТО, інших міжнародних організацій з метою припинення агресії Російської Федерації проти України.

Україна виходить з пріоритетності врегулювання конфлікту з Російською Федерацією політико-дипломатичними засобами на підставі принципів та норм міжнародного права, відновлення Російською Федерацією порушених прав України, примушення Російської Федерації до сумлінного виконання зобов'язань за міжнародним правом та відшкодування завданих Україні збитків внаслідок її агресивних протиправних дій.

Україна приділяє особливе значення підтриманню дружніх відносин із сусідніми державами на основі принципів та норм міжнародного права, зокрема щодо поваги до суверенітету і територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили чи погрози силою, невтручання у внутрішні справи, поваги до прав і свобод людини.

Одним із важливих завдань у цьому контексті є завершення процесу договірно-правового оформлення державного кордону, зокрема повного виконання демаркаційних робіт, запланованих на 2019 рік.

ЦІЛЬ 1.6.1. Набуття членства в НАТО

В українському суспільстві спостерігається стале зростання підтримки курсу держави на набуття членства в НАТО як основного міжнародного механізму гарантування незалежності та безпеки держави і громадян.

Мета політичного діалогу з НАТО – забезпечення політичної та практичної підтримки з боку НАТО та держав – членів Альянсу суверенітету, територіальної цілісності та незалежності України.

Мета практичного галузевого співробітництва з НАТО – максимальне залучення дорадчої та матеріально-технічної підтримки НАТО для реформування сектору безпеки і оборони України відповідно до стандартів, рекомендацій та принципів Альянсу з метою зміцнення обороноздатності та підготовки держави до набуття членства в НАТО.

До кінця 2020 року планується:

забезпечення підготовки України до набуття членства в НАТО;

отримання запрошення стосовно участі України у Плані дій щодо членства в НАТО;

продовження політичного діалогу та розширення практичного співробітництва України з НАТО у сферах безпеки і оборони;

використання в повному обсязі механізмів співпраці між Україною та НАТО, передбачених Комплексним пакетом допомоги НАТО для України, Трастовими фондами НАТО, Платформою Україна – НАТО з вивчення досвіду протидії гібридній війні в Україні, іншими програмами допомоги та взаємодії.

Пріоритетні завдання:

реалізація Закону України "Про національну безпеку України";

взаємодія з НАТО у процесі реформування сектору безпеки і оборони України відповідно до стандартів та рекомендацій НАТО, підвищення обороноздатності держави в умовах збройної агресії Російської Федерації проти України;

підвищення ефективності діяльності української частини Платформи Україна – НАТО з вивчення досвіду протидії гібридній війні в Україні;

вивчення досвіду держав – членів НАТО з питань протидії гібридній війні;

підвищення рівня професійної компетентності державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування з питань євроатлантичної інтеграції.

ЦІЛЬ 1.6.2. Набуття повноправного членства в Європейському Союзі

Співробітництво з Європейським Союзом у різних сферах спрямоване на забезпечення інтеграції в європейський політичний, економічний та правовий простір.

До кінця 2020 року планується:

забезпечення дальшої імплементації Угоди про асоціацію;

продовження співробітництва між Україною та ЄС у рамках ініціативи Європейського Союзу "Східне партнерство".

Пріоритетне завдання – підвищення рівня професійної компетентності державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування з питань європейської інтеграції.

ЦІЛЬ 1.6.3. Припинення збройної агресії Російської Федерації проти України політико-дипломатичними засобами та відновлення територіальної цілісності України

Пріоритетною у 2019 році залишатиметься діяльність, спрямована на збереження міжнародного консенсусу у наданні підтримки Україні, продовження санкційного тиску на Російську Федерацію до припинення збройної агресії проти України та звільнення тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим, міста Севастополя, а також забезпечення свободи судноплавства в акваторіях Чорного і Азовського морів та у Керченській протоці.

Відповідно буде продовжуватися робота в рамках "нормандського" та інших форматів, зокрема в рамках Тристоронньої контактної групи з мирного врегулювання ситуації в Донецькій і Луганській областях, з метою повного відновлення територіальної цілісності і державного суверенітету України.

Особлива увага приділяється завданню щодо забезпечення подальшої підтримки світовою спільнотою політики невизнання тимчасової окупації Російською Федерацією Автономної Республіки Крим і міста Севастополя та необхідності посилення міжнародного моніторингу ситуації у сфері захисту прав людини на тимчасово окупованих територіях України.

Продовжуватиметься робота з нейтралізації блокади Російською Федерацією акваторії Азовського моря і Керченської протоки та гарантування свободи судноплавства в регіоні.

До кінця 2020 року планується:

консолідація політичної підтримки України міжнародним співтовариством у питанні відсічі збройній агресії Російської Федерації та відновлення територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаного державного кордону;

зміцнення консенсусу щодо необхідності збереження спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до фізичних та

юридичних осіб Російської Федерації, запроваджених у зв'язку з незаконними (протиправними) діями в окремих районах Донецької та Луганської областей, незаконною окупацією Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, систематичними порушеннями основоположних прав і свобод людини на тимчасово окупованих територіях України;

забезпечення пріоритетності питання припинення збройної агресії Російської Федерації проти України у порядку денному ООН, ОБСЄ, Ради Європи та інших міжнародних та регіональних організацій;

здійснення у рамках міжнародних організацій та режимів контролю над озброєннями скоординованих з державами – партнерами заходів, спрямованих на забезпечення припинення Російською Федерацією незаконного постачання озброєння на територію України у межах її міжнародно визнаного державного кордону;

відновлення територіальної цілісності України та реінтеграція тимчасово окупованих територій України після їх звільнення.

Пріоритетні завдання:

вжиття заходів до забезпечення міжнародно-правового встановлення факту збройної агресії Російської Федерації проти України та кваліфікації дій Російської Федерації як держави-агресора;

продовження роботи з притягнення Російської Федерації до міжнародно-правової відповідальності за вчинення збройної агресії проти України;

вжиття заходів для збереження існуючих і застосування додаткових спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) до Російської Федерації з метою припинення збройної агресії Російської Федерації проти України, відновлення територіальної цілісності України в межах міжнародно визнаного державного кордону;

забезпечення інформування міжнародної спільноти та експертних кіл про гуманітарне становище на тимчасово окупованих територіях України;

опрацювання механізмів захисту національних інтересів України у зв'язку з провадженням незаконної економічної діяльності на тимчасово окупованих територіях України;

забезпечення інформаційної підтримки процесу реінтеграції населення, яке проживає на тимчасово окупованих територіях в Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі;

активізація співробітництва з державами – членами НАТО та державами – членами ЄС щодо протидії гібридним загрозам у відповідних сферах;

здійснення заходів для консолідації міжнародних зусиль з метою протидії збройній агресії Російської Федерації проти України, у тому числі у рамках "нормандського формату";

продовження діяльності із забезпечення розгортання на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях міжнародної операції з підтримання миру і безпеки під егідою Організації Об'єднаних Націй;

активізація діяльності, спрямованої на вирішення проблеми деокупації Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

ЦІЛЬ 1.6.4. Участь у міжнародних заходах щодо підтримання миру і безпеки, боротьби з тероризмом

Україна як держава – учасниця відповідних міжнародних договорів підтримує дії світової спільноти у боротьбі з тероризмом і виконує взяті на себе зобов'язання.

Україна приділяє особливу увагу міжнародному співробітництву в зазначеній сфері, у тому числі здійснює заходи, спрямовані на підвищення рівня безпеки та запобігання терористичним актам на своїй території, бере участь у реалізації Глобальної ініціативи щодо боротьби з актами ядерного тероризму та роботі Комітету експертів з питань боротьби з тероризмом (CODEXTER), а також неухильно дотримується положень Глобальної контртерористичної стратегії ООН.

Україна й надалі братиме участь у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки в рамках партнерства з НАТО з урахуванням воєнно-політичної обстановки на тимчасово окупованих територіях України.

З метою забезпечення внеску до багатонаціональних військових формувань високого рівня готовності, опанування передовими стандартами підготовки військ та досягнення оперативної взаємосумісності під час проведення міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки буде продовжено нарощування спроможностей національного персоналу у складі спільної литовсько-польсько-української військової частини бригадного рівня імені Великого Гетьмана Костянтина Острозького (далі – спільна литовсько-польсько-українська бригада (ЛИТПОЛУКРБРИГ)).

До кінця 2020 року планується:

розширення співробітництва з правоохоронними органами і спеціальними службами іноземних держав та з міжнародними організаціями з питань виявлення і протидії загрозам у сфері безпеки, у тому числі пов'язаним з міжнародним тероризмом, порушеннями свободи судноплавства, безпеки портів;

продовження співробітництва між Україною та НАТО у сфері запобігання та боротьби з тероризмом;

продовження вдосконалення законодавства з питань боротьби з тероризмом щодо забезпечення участі України в антитерористичних операціях, які проводяться під егідою міжнародних організацій.

Пріоритетні завдання:

розвиток загальнодержавної системи боротьби з тероризмом та її адаптація до стандартів НАТО у відповідних сферах;

продовження участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, які здійснюються під егідою НАТО, інших міжнародних організацій;

поліпшення оперативних спроможностей національного персоналу у складі спільної литовсько-польсько-української бригади (ЛИТПОЛУКРБРИГ);

продовження співробітництва з НАТО, іншими міжнародними організаціями у протидії міжнародному тероризму.

ЦІЛЬ 1.6.5. Ефективний контроль над озброєннями, нерозповсюдженням зброї масового знищення

Україна неухильно дотримується міжнародних зобов'язань у сферах нерозповсюдження зброї масового знищення та засобів її доставки, контролю над звичайними озброєннями та застосуванням конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невивіркову дію, міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, а також за діяльністю збройних сил.

Україна бере активну участь у верифікаційній діяльності і заходах протидії розповсюдженню зброї масового знищення та засобів її доставки, надає сприяння у проведенні на її території відповідних заходів контролю.

На постійній основі буде забезпечено обмін інформацією між Україною та іншими державами – учасниками міжнародних режимів експортного контролю або за міжнародними договорами щодо контролю над звичайними озброєннями та діяльністю збройних сил.

До кінця 2020 року планується:

вдосконалення механізму взаємодії з верифікаційними органами держав – членів Альянсу та Верифікаційним координаційним комітетом НАТО щодо здійснення щорічних взаємних інспекційних заходів у сфері контролю над озброєннями;

удосконалення процедур державного експортного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання, зокрема шляхом впровадження цифрових технологій;

удосконалення правозастосування та попередження правопорушень у сфері державного експортного контролю.

Пріоритетні завдання:

забезпечення обміну інформацією між Україною та іншими державами – учасниками міжнародних договорів з питань контролю над звичайними озброєннями та діяльністю збройних сил;

продовження обміну досвідом у рамках діяльності щодо виконання міжнародних договорів з питань контролю над звичайними озброєннями та діяльністю збройних сил;

удосконалення процедур державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання.

ЦІЛЬ 1.6.6. Інформування громадськості про співробітництво України з НАТО

Інформація про співробітництво України з НАТО є відкритою для громадян України.

У рамках реалізації Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції на 2017 – 2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 21 лютого 2017 року № 43, основна увага приділятиметься заходам зі створення умов для підвищення рівня розуміння громадянами України стратегічного курсу держави на набуття Україною членства в НАТО, забезпечення стабільної підтримки громадянами України державної політики у сфері євроатлантичної інтеграції.

До кінця 2020 року планується:

інформування громадськості на регіональному та місцевому рівнях, спрямоване на підвищення рівня обізнаності стосовно відносин особливого партнерства України з НАТО;

досягнення високого рівня підтримки громадянами України державної політики у сфері євроатлантичної інтеграції.

Пріоритетні завдання:

виконання плану заходів на 2019 рік з реалізації Концепції вдосконалення інформування громадськості з питань євроатлантичної інтеграції на 2017 – 2020 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30 січня 2019 року № 35-р;

інформаційне забезпечення функціонування української частини Платформи Україна – НАТО з вивчення досвіду протидії гібридній війні в Україні;

поліпшення інформаційно-роз'яснювальної роботи з питань державної політики у сфері євроатлантичної інтеграції у регіонах України, які межують або географічно наближені до тимчасово окупованих територій України;

залучення неурядових організацій, що опікуються проблематикою євроатлантичної інтеграції, до виконання заходів у сфері інформування громадськості;

продовження в рамках проведення інформаційних заходів взаємодії з Представництвом НАТО в Україні та дипломатичними представництвами держав – членів НАТО, акредитованими в Україні;

підвищення рівня обізнаності молоді стосовно засад, принципів, політики та діяльності НАТО.

Розділ II ОБОРОННІ ТА ВІЙСЬКОВІ ПИТАННЯ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.1. Розвиток сектору безпеки і оборони України відповідно до принципів та рекомендацій НАТО

Реформування та розвиток сектору безпеки і оборони України відповідно до принципів і стандартів НАТО є головним пріоритетом України у контексті зміцнення обороноздатності держави, забезпечення безпеки її громадян, а також досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства в НАТО.

З цією метою забезпечується реалізація положень Закону України "Про національну безпеку України" стосовно розмежування повноважень державних органів у сферах національної безпеки і оборони, створення основи для забезпечення ефективної взаємодії центральних органів виконавчої влади та інших державних органів, функції яких стосуються національної безпеки і оборони, сил безпеки і сил оборони, визначення системи командування, контролю та координації операцій сил безпеки і сил оборони, запровадження комплексного підходу до планування у сферах національної безпеки і оборони, забезпечуючи у такий спосіб демократичний цивільний контроль над органами та формуваннями сектору безпеки і оборони України.

***ЦІЛЬ 2.1.1.** Здійснення демократичного цивільного контролю за сектором безпеки і оборони України*

Україна послідовно запроваджуватиме демократичний цивільний контроль за сектором безпеки і оборони України, предметом якого є:

дотримання вимог Конституції і законів України у діяльності органів сектору безпеки і оборони України, недопущення їх використання для узурпації влади, порушення прав і свобод людини і громадянина;

зміст і стан реалізації стратегій, доктрин, концепцій, державних програм та планів у сферах національної безпеки і оборони;

стан правопорядку в органах сектору безпеки і оборони України, їх укомплектованість, оснащеність сучасним озброєнням, військовою і спеціальною технікою, забезпеченість необхідними запасами матеріальних засобів та готовність до виконання завдань за призначенням у мирний час та в особливий період;

ефективність використання ресурсів, зокрема бюджетних коштів, органами сектору безпеки і оборони України.

До кінця 2020 року планується:

удосконалення правового регулювання здійснення демократичного цивільного контролю за сектором безпеки і оборони України;

підвищення ефективності роботи громадських рад при державних органах, які відповідно до законодавства здійснюють керівництво військовими формуваннями сектору безпеки і оборони України;

забезпечення урахування досвіду, отриманого в рамках заходів оборонно-технічного співробітництва з НАТО, під час виконання науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, а також проектів щодо розробки та модернізації засобів протидії технічним розвідкам та зразкам високоточної зброї Російської Федерації.

Пріоритетні завдання:

розвиток існуючих та впровадження додаткових механізмів парламентського контролю за діяльністю державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів, правоохоронних органів спеціального призначення та розвідувальних органів;

об'єктивне і своєчасне інформування Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, громадськості про результати діяльності складових сектору безпеки і оборони України та використання бюджетних коштів.

ЦІЛЬ 2.1.2. Професійно підготовлені фахівці складових сектору безпеки і оборони України

Україна приділяє значну увагу підвищенню рівня професійної компетентності та професійного розвитку фахівців складових сектору безпеки і оборони України, а також центральних органів виконавчої влади та інших державних органів України, залучених до впровадження державної політики євроатлантичної інтеграції, співробітництва України з НАТО, реформування сектору безпеки і оборони України відповідно до стандартів та рекомендацій НАТО.

Успішний досвід утворення та впровадження спільного ефективного менеджменту Програми Україна – НАТО з професійного розвитку цивільного персоналу сектору безпеки і оборони України є прикладом для вдосконалення менеджменту інших двосторонніх програм та проектів співробітництва з НАТО, зокрема в рамках трастових фондів.

До кінця 2020 року планується:

утворення в Україні у взаємодії з НАТО власних національних інституційних спроможностей для забезпечення якісної, сучасної та

ефективної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації персоналу, залученого до всіх питань співробітництва з Альянсом, зокрема у контексті підготовки України до членства в НАТО;

розроблення із залученням експертів НАТО спецкурсів із проблематики співробітництва України з НАТО для впровадження у закладах вищої освіти України;

забезпечення державних органів кваліфікованими працівниками, здатними сприяти ефективному розвитку євроатлантичної інтеграції;

розвиток міжнародного співробітництва в рамках професійної підготовки персоналу у сфері євроатлантичної інтеграції та у секторі безпеки і оборони України.

Пріоритетні завдання:

удосконалення навичок володіння англійською мовою особовим складом, який планується залучати до заходів співробітництва з НАТО;

підвищення рівня професійної компетентності фахівців сектору безпеки і оборони України з питань оборонного бюджетування;

підвищення в рамках Програми Україна – НАТО професійного розвитку рівня професійної компетентності цивільного персоналу сектору безпеки і оборони України.

ЦІЛЬ 2.1.3. Соціальний захист військовослужбовців та членів їх сімей

Соціальний захист військовослужбовців, а також членів їх сімей є нагальним завданням держави.

Запровадження в Україні досвіду держав – членів НАТО щодо соціальної адаптації, професійної підготовки та психологічної реабілітації військовослужбовців є одним із пріоритетів взаємодії з Альянсом.

До кінця 2020 року планується:

створення та забезпечення функціонування національної системи медичної, фізичної, психологічної реабілітації та соціальної і професійної адаптації військовослужбовців, звільнених з військової служби і тих, які підлягають звільненню, та членів їх сімей відповідно до підходів НАТО;

удосконалення системи соціального захисту осіб сержантського й старшинського складу на основі прозорості і стабільної політики та відповідно до загальної практики НАТО;

професійна підготовка фахівців з протезування та фізичної реабілітації військовослужбовців відповідно до підходів провідних європейських держав.

Пріоритетні завдання:

функціонування трирівневої системи психологічної допомоги ветеранам війни та військовослужбовцям, звільненим у запас;

функціонування системи фізичної та медичної реабілітації ветеранів війни;

соціальна та професійна адаптація ветеранів війни;

забезпечення адміністрування потреб ветеранів війни.

ПІДРОЗДІЛ II.I. СЕКТОР ОБОРОНИ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.2. Єдиний напрям розвитку сил оборони відповідно до принципів і підходів, прийнятих в державах – членах НАТО

До кінця 2020 року буде створено систему управління силами оборони на основі нового розподілу завдань, повноважень, функцій, обов'язків і відповідальності у сфері оборони, що відповідає принципам, прийнятим у державах – членах НАТО.

ЦІЛЬ 2.2.1. Удосконалена система управління силами оборони

До кінця 2020 року планується удосконалити систему управління силами оборони, з метою її приведення у відповідність із євроатлантичними стандартами та покращення ефективності процесу прийняття рішень на всіх рівнях.

Удосконалення системи управління силами оборони буде досягнуто завдяки покращенню координації між складовими сил оборони та впровадженню механізму, що забезпечує їх консолідований розвиток, досягнення необхідних оперативних спроможностей для забезпечення оборони держави.

Пріоритетне завдання – розроблення та прийняття необхідних концептуальних, доктринальних та інформативних документів, які дадуть змогу поліпшити процеси прийняття рішень на всіх рівнях управління.

ЦІЛЬ 2.2.2. Удосконалена система військового керівництва силами оборони

До кінця 2020 року посаду начальника Генерального штабу Збройних Сил України буде відокремлено від посади Головнокомандувача Збройних Сил України, розроблено та розбудовано спільну структуру командування, контролю та координації сил оборони на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях, здійснено розмежування питань формування та підготовки військ (сил) від їх застосування.

Пріоритетні завдання:

завершення переведення органів військового управління Збройних Сил України на організаційно-штатну структуру з урахуванням принципів побудови та функціонування органів військового управління збройних сил держав – членів НАТО;

покладення повноважень щодо: планування оборони держави та стратегічного планування застосування – на Генеральний штаб Збройних Сил

України; формування та підготовки військ (сил) – на командування видів (окремих родів військ) Збройних Сил України; застосування військ (сил) – на Об'єднаний оперативний штаб.

ЦІЛЬ 2.2.3. Ефективна система оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження (C4ISR)

До кінця 2020 року планується:

створення Національної телекомунікаційної мережі;

модернізація та переведення на сучасні цифрові технології систем спеціального зв'язку, відомчих інформаційно-телекомунікаційних систем та систем зв'язку пунктів управління органів державної влади;

створення автоматизованої системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження складових сил оборони, яка відповідає стандартам, доктринам і рекомендаціям НАТО, її інтеграція з інформаційною системою управління оборонними ресурсами;

наращування можливостей ситуаційних центрів складових сектору безпеки і оборони України.

Пріоритетні завдання:

створення та впровадження компонентів автоматизованої системи оперативного (бойового) управління, зв'язку, розвідки та спостереження, інформаційної системи управління оборонними ресурсами;

наращування можливостей ситуаційних центрів складових сектору безпеки і оборони України;

побудова спільної структури командування, контролю та координації сил оборони на стратегічному, оперативному та тактичному рівнях.

ЦІЛЬ 2.2.4. Зменшення корупційних ризиків у діяльності сил оборони

У Міністерстві оборони України і Збройних Силах України відповідно до міжнародних стандартів створено систему з виховання доброчесності, впроваджено єдині процеси та правила, що сприяють вихованню культури несприйняття корупції та високому рівню державного управління.

Відомча політика Міністерства оборони України спрямовується на створення ефективних механізмів запобігання корупції, дотримання доброчесності особами, уповноваженими на виконання функцій держави, зменшення корупційних ризиків, забезпечення прозорості та підзвітності, залучення громадянського суспільства до цих процесів.

Завдяки нарощенню спроможностей внутрішнього аудиту досягнуто підвищення ефективності управління державними фінансовими, матеріальними та іншими ресурсами.

Пріоритетні заходи:

запровадження єдиних процесів та правил, що популяризують культури несприйняття корупції, вихованню доброчесності;

підготовка керівного складу й уповноважених осіб з питань запобігання корупції, а також внутрішніх аудиторів Міністерства оборони України та Збройних Сил України відповідно до міжнародних та національних стандартів внутрішнього аудиту.

ЦІЛЬ 2.2.5. Набуття спроможностей сил оборони у сфері стратегічних комунікацій

До кінця 2020 року буде створено комунікаційні спроможності на стратегічному, оперативному і тактичному рівнях, що забезпечують інтеграцію та підтримку стратегічними комунікаціями процесів формування та реалізації політики у сфері безпеки і оборони, а також досягнення цілей оборони держави.

Спроможності стратегічних комунікацій сил оборони забезпечуватимуть ефективний моніторинг інформації, що поширюється у вітчизняних та зарубіжних засобах масової інформації, в тому числі в мережі Інтернет, з метою виявлення та оперативного реагування на загрози національним інтересам і національній безпеці України.

Пріоритетні завдання:

адаптація та впровадження в Міністерстві оборони України та Збройних Силах України політик, доктрин та практик стратегічних комунікацій держав – членів НАТО;

підвищення рівня розуміння особовим складом Збройних Сил України мети та завдань стратегічних комунікацій.

ЦІЛЬ 2.2.6. Удосконалення співробітництва з НАТО в галузі організації повітряного руху та безпеки використання повітряного простору

До грудня 2020 року планується:

впровадження процесу обміну класифікованими даними про повітряну обстановку у південному районі України в рамках Програми обміну даними про повітряну обстановку (ASDE);

впровадження обміну даними про повітряну обстановку в рамках Регіональної програми НАТО з безпеки повітряного простору (RASP).

Пріоритетні завдання:

започаткування процесу обміну класифікованими даними про повітряну обстановку у південному районі України в рамках Програми НАТО з обміну даними про повітряну обстановку (ASDE);

забезпечення реалізації наступного етапу Регіональної програми НАТО з безпеки повітряного простору (RASP);

ознайомлення з сучасними викликами, проблемними аспектами щодо безпеки використання повітряного простору та організації повітряного руху, що розглядаються в рамках засідань Авіаційного комітету НАТО.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.3. Оперативні (бойові, спеціальні) спроможності сил оборони, необхідні для гарантованої відсічі збройній агресії, оборони держави, підтримання миру і міжнародної безпеки

Спільні спроможності сил оборони забезпечуватимуть надійну відсіч збройній агресії, дадуть змогу ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, забезпечуватимуть оборону України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності, відповідатимуть стандартам та критеріям, необхідним для набуття членства в НАТО, забезпечуватимуть здатність сил оборони брати участь у підтриманні миру і міжнародної безпеки.

ЦІЛЬ 2.3.1. Удосконалення доктринальних документів з підготовки та застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони, запровадження їх спільної підготовки та досягнення оперативної сумісності зі збройними силами держав – членів НАТО і держав – членів ЄС

До кінця 2020 року планується:

приведення основоположних документів з підготовки та застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони у відповідність із сучасними стандартами з урахуванням досвіду, набутого під час проведення антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що здійснюються шляхом проведення операції об'єднаних сил, а також кращого світового досвіду у цій сфері;

забезпечення організації та здійснення підготовки Збройних Сил України та інших складових сил оборони за єдиним замислом і планом та під єдиним керівництвом;

адаптація до стандартів НАТО національної системи перевірок (сертифікації) та оцінки готовності військ (сил) до виконання покладених на них завдань.

Пріоритетні завдання:

підготовка кваліфікованих фахівців, спроможних оцінювати відповідно до стандартів та критеріїв НАТО рівень підготовки (навченості) військових частин (підрозділів) Збройних Сил України;

впровадження у повсякденну діяльність військ (сил) нормативних документів щодо оцінювання військових частин (підрозділів) Збройних Сил України за стандартами НАТО;

вивчення та впровадження досвіду роботи органів військового управління держав – членів НАТО з підготовки і застосування сил

у збройних конфліктах, антитерористичних і міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

ЦІЛЬ 2.3.2. Оптимізація організаційних структур і складу сил оборони, розподіл бойового складу Збройних Сил України у мирний час за строками готовності до виконання покладених завдань

До кінця 2020 року планується:

визначення загальної структури та уточнення основних функцій Збройних Сил України та інших складових сил оборони з урахуванням досвіду їх спільного застосування та створення нових окремих родів військ;

оптимізація та уніфікація організаційно-штатної структури і чисельності органів управління, військових частин, військових навчальних закладів, установ та організацій Збройних Сил України, інших складових сил оборони;

уточнення розподілу бойового складу Збройних Сил України у мирний час за функціональним призначенням на сили негайного реагування, сили нарощування та сили резерву з урахуванням оперативних вимог та ресурсних можливостей держави.

Пріоритетні завдання:

запровадження типових організаційно-штатних структур основних бойових військових частин сил оборони;

вивчити питання щодо доцільності та можливості розподілу бойового складу Збройних Сил України у мирний час за функціональним призначенням;

утворення та забезпечення функціонування центру забезпечення заходів цивільно-військового співробітництва;

опрацювання пропозицій щодо створення центру передового досвіду з питань захисту населення та військової адміністрації.

ЦІЛЬ 2.3.3 Уніфікація основних зразків озброєння та спеціальної техніки, відновлення справності, модернізація та закупівля нових зразків для Збройних Сил України та інших складових сил оборони

До кінця 2020 року планується:

створення умов розвитку спроможностей сил оборони у сфері озброєння та військової техніки для досягнення ними технічної сумісності із силами НАТО;

впровадження матеріально-технічних стандартів НАТО у якості національних та військових стандартів і впровадження у сферах розробки, виробництва, випробування, модернізації, ремонту та утилізації озброєння, військової та спеціальної техніки, інших матеріально-технічних засобів відповідно до потреб сил оборони, фінансово-економічних можливостей України та виробничих спроможностей оборонної промисловості України;

модернізація перспективних, розробка та закупівля нових основних зразків озброєння та військової техніки, ракет і боєприпасів, а також розгортання їх власного виробництва, у тому числі у кооперації з державами – членами НАТО, відповідно до державних цільових оборонних програм розвитку озброєння та військової техніки і оборонно-промислового комплексу;

проведення ремонту, продовження ресурсу і строків придатності озброєння та військової техніки, ракет і боєприпасів за визначеним пріоритетом.

Пріоритетні завдання:

координація співробітництва з НАТО у сфері озброєнь та щодо імплементації положень Дорожньої карти Україна – НАТО з оборонно-технічного співробітництва;

продовження співробітництва в рамках діяльності робочих груп Конференції національних директорів з озброєння (CNAD), проектів концепції НАТО "Розумна оборона", проектів Промислово-дорадчої групи НАТО (NIAG), Організації НАТО з питань науки та технологій (STO), інших проектів/ініціатив;

поглиблення військово-технічного співробітництва з державами – партнерами України;

виконання заходів, передбачених державними цільовими програмами розвитку озброєння та військової техніки;

участь представників Міністерства оборони України та Збройних Сил України у міжнародних освітніх заходах в рамках Індивідуальної програми партнерства між Україною та НАТО, інших програм міжнародного та багатостороннього співробітництва.

ЦІЛЬ 2.3.4. Завершення створення Сил спеціальних операцій Збройних Сил України як окремого роду військ за стандартами НАТО

До кінця 2020 року планується:

завершення побудови системи управління Сил спеціальних операцій Збройних Сил України, яка забезпечуватиме управління військами за будь-яких умов обстановки та у будь-якому районі бойових дій; пункти управління забезпечуватимуть ефективну роботу органів військового управління усіх рівнів;

оснащення Сил спеціальних операцій Збройних Сил України сучасним озброєнням та військовою технікою, комплектація підготовленим особовим складом, забезпечення сучасним екіпіруванням і спорядженням та необхідними запасами матеріальних засобів і набуття повних оперативних і бойових спроможностей;

завершення впровадження стандартів НАТО в повсякденну діяльність Сил спеціальних операцій Збройних Сил України; в систему їх підготовки,

забезпечення та утримання; в порядок виконання ними завдань за призначенням самостійно або у взаємодії з іншими видами (родами) Збройних Сил України;

підготовка визначеного підрозділу Сил спеціальних операцій Збройних Сил України в рамках Програми перевірки та зворотного зв'язку Концепції оперативних можливостей НАТО для включення до складу Сил реагування НАТО (СРН-2020).

Пріоритетні завдання:

здійснення нормативно-правового врегулювання основних завдань, принципів застосування та функціонування, підготовки, забезпечення та утримання Сил спеціальних операцій Збройних Сил України (ведення спеціальної розвідки, спеціальних дій та надання військової допомоги) відповідно до доктрин і стандартів НАТО;

продовження нарощування спроможностей Сил спеціальних операцій Збройних Сил України.

ЦІЛЬ 2.3.5. Ефективна система воєнної розвідки з урахуванням принципів і стандартів НАТО

До кінця 2020 року планується:

оптимізація структури та чисельності органів управління, військових частин і підрозділів розвідки Збройних Сил України, посилення їх спроможності для здобування розвідувальної інформації та проведення спеціальних заходів в інтересах застосування Збройних Сил України та інших складових сил оборони;

досягнення взаємосумісності з іноземними партнерами та системами розвідки складових сил оборони з урахуванням принципів і стандартів НАТО;

створення об'єднаної системи управління розвідки на всіх рівнях з урахуванням принципів і стандартів НАТО, автоматизація процесів збору і обробки розвідувальної інформації.

Пріоритетні завдання:

розроблення керівних документів із застосування підрозділів розвідки Збройних Сил України відповідно до стандартів НАТО;

підготовка фахівців розвідувальних структур сил оборони відповідно до стандартів НАТО;

оснащення військових частин і підрозділів розвідки Збройних Сил України новітніми високотехнологічними засобами розвідки.

ЦІЛЬ 2.3.6. Відродження військово-морського потенціалу держави

До кінця 2020 року планується:

формування (переформування) командування та інших органів

управління Військово-Морських Сил Збройних Сил України за принципами, прийнятими в НАТО;

визначення оптимального складу Військово-Морських Сил Збройних Сил України і Морської охорони Державної прикордонної служби України, проведення їх оснащення новітніми (модернізованими) зразками озброєння та військової техніки;

створення необхідної інфраструктури для спільного базування Військово-Морських Сил Збройних Сил України та Морської охорони Державної прикордонної служби України;

підвищення військово-морських спроможностей України до рівня, достатнього для забезпечення оборони морського узбережжя Чорного і Азовського морів, забезпечення недоторканості державного кордону України та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, а також забезпечення участі підрозділів Військово-Морських Сил Збройних Сил України у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, створених за рішенням НАТО і ЄС.

Пріоритетні завдання:

формування і набуття спроможностей Військово-Морських Сил Збройних Сил України у новій структурі за принципами, прийнятими в НАТО;

створення необхідної інфраструктури базування Військово-Морських Сил Збройних Сил України на Чорному та Азовському морях.

ЦІЛЬ 2.3.7. Набуття Державною спеціальною службою транспорту спроможностей до виконання завдань у сфері оборони

До грудня 2020 року планується:

підвищення спроможності Державної спеціальної служби транспорту до виконання завдань у сфері оборони, пов'язаних із забезпеченням ефективного функціонування об'єктів національної транспортної системи України, шляхом оптимізації її структури, посилення кадрового потенціалу та оснащення сучасними зразками техніки;

формування підрозділу водолазних робіт та підводного розмінування, що забезпечить набуття спеціальних спроможностей щодо виконання завдань на водних об'єктах.

Пріоритетні завдання:

удосконалення нормативно-правового забезпечення діяльності Державної спеціальної служби транспорту;

запровадження проходження громадянами України служби у військовому резерві Державної спеціальної служби транспорту;

створення у складі Державної спеціальної служби транспорту підрозділу водолазних робіт та підводного розмінування;

підключення Державної спеціальної служби транспорту до системи електронного документообігу Міністерства оборони України;

переоснащення системи зв'язку Державної спеціальної служби транспорту на цифрову платформу.

ЦІЛЬ 2.3.8. Сумісні з НАТО національні системи стандартизації у сфері оборони та кодифікації предметів військового призначення поширені на усі складові сил оборони

Реформування національної системи управління стандартизацією у сфері оборони та гармонізація її з відповідними системами держав – членів НАТО передбачені Ціллю партнерства G 5005 "Менеджмент у сфері національної стандартизації".

До 2024 року планується впровадження стандартів НАТО, які вимагаються пакетом Цілей партнерства Україна – НАТО. Як результат, будуть досягнені необхідні показники оперативної та технічної сумісності Збройних Сил України зі збройними силами провідних держав – членів Альянсу.

До 2020 року планується поширення та розвиток у складових силах оборони національної системи кодифікації предметів постачання, сумісної із системою кодифікації НАТО.

Пріоритетні завдання:

продовження реалізації проектів у рамках Трестового фонду НАТО з реформування систем логістики та стандартизації Збройних Сил України за напрямом стандартизації та кодифікації;

участь представників Міністерства оборони України та Збройних Сил України у міжнародних освітніх заходах з питань стандартизації та кодифікації в рамках Індивідуальної програми партнерства між Україною та НАТО, інших програм міжнародного співробітництва;

участь представників України у засіданнях керівних та виконавчих органів НАТО зі стандартизації та кодифікації.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.4. Об'єднана система логістики і система медичного забезпечення, здатні надати підтримку всім складовим сил оборони

До кінця 2020 року планується:

створення єдиної ефективної системи логістики сил оборони відповідно до керівних положень, стандартів та інструкції НАТО з логістики;

забезпечення управління логістичним забезпеченням сил оборони;

створення запасів матеріально-технічних засобів, які утримуватимуться відповідно до норм, що забезпечуватимуть виконання завдань за призначенням у мирний час та в особливий період;

створення відповідно до стандартів НАТО системи медичного забезпечення, спроможної надавати належну медичну підтримку у виконанні завдань, покладених на сили оборони, і здатної робити внесок у функціонально сумісні медичні спроможності спільних з НАТО місій.

ЦІЛЬ 2.4.1. Удосконалене логістичне забезпечення сил оборони

Головною метою є створення єдиної системи ефективної логістики сил оборони як у мирний час, так і в особливий період для максимально оперативного і належного задоволення потреб сил оборони.

До кінця 2020 року планується:

створення єдиної ефективної системи логістики і постачання сил оборони у мирний час і в особливий період;

запровадження сучасних систем і технологій всебічного забезпечення військ (сил);

автоматизація процесів обліку та руху матеріально-технічних засобів.

Пріоритетні завдання:

удосконалення процесів логістичного забезпечення сил оборони та підготовка фахівців відповідно до стандартів НАТО;

реформування органів військового управління логістичного забезпечення;

продовження співробітництва з робочими органами НАТО з логістики.

ЦІЛЬ 2.4.2. Забезпечення належної медичної підтримки у виконанні завдань сил оборони

До кінця 2020 року планується:

створення системи медичного забезпечення сил оборони, яка функціонує відповідно до стандартів НАТО, спроможна надавати відповідну медичну підтримку у виконанні завдань, що стоять перед силами оборони, і здатна робити внесок у функціонально сумісні медичні спроможності спільних з НАТО місій;

досягнення необхідних спроможностей щодо розшуку поранених, їх медичної евакуації та надання необхідних допомоги і лікування;

упровадження у діяльність військово-медичних служб сучасних технологій надання медичної допомоги і лікування поранених відповідно до стандартів медичної допомоги, клінічних протоколів та інших галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я держав – членів НАТО;

унормування питання використання можливостей системи охорони здоров'я у державі щодо надання медичної допомоги, лікування і медичної реабілітації поранених у рамках єдиного медичного простору;

створення системи медичної реабілітації військовослужбовців, яка забезпечуватиме відновлення їх фізичних, психологічних і соціальних функцій для повернення до виконання обов'язків військової служби або соціальну та трудову адаптацію;

удосконалення системи підготовки та перепідготовки військово-медичних кадрів для сил оборони, а також військово-медичної підготовки, яка забезпечуватиме ефективне навчання стандартам надання медичної допомоги при бойовій травмі (патології);

створення медичної інформаційної системи складових сил оборони, що охоплює всі етапи медичної евакуації та процеси управління потоками пацієнтів, відповідає стандартам, доктринам та рекомендаціям НАТО;

запровадження міжвідомчої координації діяльності медичних служб сил оборони, системи охорони здоров'я та військово-медичної освіти.

Пріоритетні завдання:

упровадження в діяльність військово-медичних служб сучасних технологій надання медичної допомоги та лікування поранених відповідно до стандартів медичної допомоги, клінічних протоколів та інших галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я держав – членів НАТО;

комплектування медичних підрозділів і військово-медичних закладів засобами розшуку поранених, транспортними засобами медичної та аеромедичної евакуації, сучасним комплектно-табельним оснащенням (лікарськими засобами, інструментами, медичним обладнанням) для надання медичної допомоги і лікування;

навчання військово-медичного персоналу за стандартами держав – членів НАТО з надання медичної допомоги;

впровадження міжнародних стандартів надання домедичної та медичної допомоги.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.5. Професіоналізація сил оборони та створення необхідного військового резерву

До кінця 2020 року планується:

формування необхідного кадрового потенціалу Збройних Сил України та інших складових сил оборони із професійно підготовлених, з високими морально-діловими якостями військовослужбовців, здатних вирішувати складні військово-професійні завдання у мирний час та в особливий період;

укомплектування сил оборони підготовленим та мотивованим особовим складом;

створення готового до розгортання стратегічного резерву Збройних Сил України, здатного здійснювати наступальні (контрнаступальні) дії, посилювати угруповання військ (сил) на загрозливих напрямках, забезпечувати ротацію військ (сил), їх поповнення та заміну на випадок втрати боєздатності.

ЦІЛЬ 2.5.1. Належне соціально-гуманітарне забезпечення персоналу

До кінця 2020 року планується:

удосконалення порядку і розмірів матеріального та інших видів забезпечення військовослужбовців залежно від умов проходження служби;

розроблення та запровадження механізму для розв'язання житлової проблеми у Збройних Силах України;

удосконалення форм і методів національно-патріотичної, культурно-виховної та просвітницької роботи серед військовослужбовців;

запровадження служби військового духовенства (капеланської служби) на багатоконфесійній основі.

Пріоритетні завдання:

створення прогресивної системи інформаційно-просвітницької роботи у військах (силах), що спрямована на формування національної гідності, духовно-моральних цінностей захисника України, пропаганду військових і культурних традицій Українського народу;

запровадження служби військового духовенства (капеланської служби).

ЦІЛЬ 2.5.2. Удосконалена система військової освіти та підготовки кадрів

Основна увага приділяється приведенню змісту освіти та підготовки військових фахівців у відповідність із потребами сил оборони.

Триває удосконалення системи військової освіти шляхом упровадження в навчальний процес передових методик підготовки збройних сил держав – членів НАТО, а також технологій дистанційного навчання, зокрема у рамках виконання Програми НАТО "Удосконалення військової освіти" (DEEP).

До кінця 2020 року планується:

підвищення рівня практичної підготовки осіб, які навчаються у відповідних вищих військових навчальних закладах (закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання) чи військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти;

впровадження в освітній процес передових методик підготовки військовослужбовців збройних сил держав – членів НАТО, а також технологій дистанційного навчання та підвищення кваліфікації фахівців у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти;

забезпечення вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, навчально-тренувальних

центрів сучасними і перспективними зразками озброєння та військової техніки, тренажерами та навчально-тренувальними комплексами;

оптимізація мережі вищих військових навчальних закладів (науково-навчальних центрів), військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти та навчально-тренувальних центрів відповідно до потреб сил оборони;

підвищення ефективності мовної підготовки військовослужбовців Збройних Сил України та системи вивчення іноземних мов військовослужбовцями сил оборони для досягнення ними рівня, достатнього для ефективної участі в заходах міжнародного оборонного співробітництва, міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки.

Пріоритетні завдання:

здійснення індивідуальної підготовки та професіоналізації особового складу Збройних Сил України з урахуванням стандартів НАТО;

впровадження технологій дистанційного навчання військових фахівців у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти;

підвищення ефективності мовної підготовки військовослужбовців та цивільного персоналу Збройних Сил України;

удосконалення системи підготовки сержантського і старшинського складу відповідно до принципів та підходів, прийнятих у державах – членах НАТО.

ЦІЛЬ 2.5.3. Ефективна система мобілізації та створення військового резерву

До кінця 2020 року планується:

функціонування державної системи мобілізації та мобілізаційної підготовки на основі базових європейських підходів;

формування військового резерву людських ресурсів;

створення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних для забезпечення військового обліку громадян України;

ефективне функціонування системи підготовки резервістів та військовозобов'язаних;

створення на базі військових комісаріатів територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки військовозобов'язаних, резервістів, військовослужбовців, ветеранів війни та військової служби, пенсіонерів з числа військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей.

Пріоритетні завдання:

формування військового резерву людських ресурсів з урахуванням набутого досвіду у створенні військового оперативного резерву першої черги та підготовці резервістів;

створення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних;

створення територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки військовозобов'язаних, резервістів, військовослужбовців, ветеранів війни та військової служби, пенсіонерів з числа військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей.

ЦІЛЬ 2.5.4. Сучасна система кадрового менеджменту

Створена на основі прийнятих у державах – членах НАТО принципів кадрової політики сучасна система кадрового менеджменту сприятиме якісному комплектуванню Збройних Сил України підготовленим особовим складом та зниженню корупційних ризиків у кадровій роботі за рахунок ефективного управління кар'єрою професійних військовослужбовців, впровадженню прозорості та доброчесної системи добору кандидатів і призначення їх на посади, а також розвитку автоматизованих систем управління відповідно до підходів НАТО.

До кінця 2020 року планується:

впровадження раціонального співвідношення категорій особового складу сил оборони, створення ефективної системи управління кар'єрою військовослужбовців, забезпечення прозорості та доброчесної системи добору, розстановки та призначення особового складу на посади;

формування професійного сержантського складу, здатного забезпечити виконання завдань щодо виховання та навчання особового складу, зміцнення військової дисципліни та викорінення негативних явищ у військових колективах;

запровадження у Збройних Силах України єдиної автоматизованої інформаційно-аналітичної системи обліку та управління персоналом "Персонал".

Пріоритетні завдання:

приведення співвідношення офіцерського складу та військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, до показників, прийнятих у збройних силах держав – членів НАТО;

уточнення та перегляд керівних документів щодо управління кар'єрою військовослужбовців.

ПІДРОЗДІЛ II.II. СЕКТОР БЕЗПЕКИ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.6. Реформування Міністерства внутрішніх справ України

Метою подальшого розвитку Міністерства внутрішніх справ України є створення єдиної стійкої, керованої і функціональної системи внутрішніх справ як частини національної безпеки, здатної протидіяти сучасним викликам та загрозам шляхом вдосконалення системи формування та

реалізації політики у сфері відповідальності Міністерства внутрішніх справ України, фахової підготовки персоналу, формування ефективної системи управління інформацією та ресурсами.

До кінця 2020 року планується:

консолідація складових сектору безпеки і оборони України для виконання правоохоронних завдань та ефективного реагування на кризові ситуації, що загрожують національній безпеці держави;

удосконалення координації роботи державних органів, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України;

забезпечення дотримання прав людини і основних свобод як ключової цінності в діяльності органів системи Міністерства внутрішніх справ України;

підвищення рівня довіри населення до правоохоронних органів та налагодження механізму ефективної співпраці з населенням та територіальними громадами;

удосконалення форм та способів демократичного цивільного контролю за органами системи Міністерства внутрішніх справ України і співпраці з громадськістю;

запровадження системи планування, прозорого та ефективного управління ресурсами на основі системи державного прогнозування та стратегічного планування діяльності органів системи Міністерства внутрішніх справ України;

запровадження дієвого механізму забезпечення реалізації гендерної політики в діяльності органів системи Міністерства внутрішніх справ України;

запровадження європейської системи підготовки та підвищення кваліфікації працівників органів системи Міністерства внутрішніх справ України.

ЦІЛЬ 2.6.1. Удосконалення алгоритмів формування та координації реалізації державної політики у сферах компетенції органів системи Міністерства внутрішніх справ України

До кінця 2020 року планується забезпечити відкритість і прозорість процесів формування державної політики у сфері внутрішніх справ та координації діяльності органів, які забезпечують її реалізацію.

Пріоритетні завдання:

впровадження в службову діяльність органів системи Міністерства внутрішніх справ України сучасних методів формування державної політики у сфері внутрішніх справ;

удосконалення організаційно-правового регулювання та методичного забезпечення аналітичної роботи в органах системи Міністерства внутрішніх справ України;

створення єдиної системи ситуаційного управління органами системи Міністерства внутрішніх справ України;

запровадження механізмів стратегічного міжвідомчого планування на основі спроможностей.

ЦІЛЬ 2.6.2. Удосконалення системи управління людськими ресурсами в органах системи Міністерства внутрішніх справ України

До кінця 2020 року планується дальший розвиток системи освіти та підготовки кадрів, яка відповідає професійним потребам і формує загальні цінності для персоналу Міністерства внутрішніх справ України.

Пріоритетні завдання:

запровадження обґрунтованої моделі єдиної системи управління організацією освітньої та наукової діяльності в органах системи Міністерства внутрішніх справ України;

удосконалення програм безперервного професійного розвитку персоналу Міністерства внутрішніх справ України;

розвиток медичної служби Міністерства внутрішніх справ України.

ЦІЛЬ 2.6.3. Удосконалення системи захисту інформаційних ресурсів та інформації, кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних систем органів системи Міністерства внутрішніх справ України

До кінця 2020 року планується:

упровадження інноваційних рішень та інструментів системи захисту інформаційних ресурсів, підвищення ефективності роботи і взаємодії через максимальне використання інформаційно-комунікаційних технологій у реалізації завдань органами системи Міністерства внутрішніх справ України;

введення в експлуатацію єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України (далі – ЄІС) із впровадженням систем кіберзахисту ЄІС та захисту інформації, яка в ній оброблялася;

організація формування, наповнення та підтримки в ЄІС баз даних, необхідних для забезпечення діяльності правоохоронних та інших державних органів.

Пріоритетні завдання:

створення галузевих центрів реагування на кіберзагрози Міністерства внутрішніх справ України та органів системи Міністерства внутрішніх справ України;

впровадження та забезпечення функціонування в органах системи Міністерства внутрішніх справ України систем управління інформаційною безпекою;

розроблення організаційно-технічних заходів з попередження та реагування на кіберзагрози;

створення резервного ц2.6.5ентру обробки даних Міністерства внутрішніх справ України.

ЦІЛЬ 2.6.4. Створення єдиної системи авіаційної безпеки та цивільного захисту в органах системи Міністерства внутрішніх справ України

До кінця 2020 року планується розбудова спроможностей органів системи Міністерства внутрішніх справ України у галузі забезпечення новою авіаційною технікою.

Пріоритетні завдання:

розбудова спроможностей органів системи Міністерства внутрішніх справ України у галузі забезпечення новою авіаційною технікою;

створення Єдиного державного сервісного центру для технічного обслуговування та ремонту авіаційної техніки "AIRBUS HELICOPTERS SAS";

проведення навчань спеціалістів льотного та льотно-технічного складу для подальшої експлуатації авіаційної техніки "AIRBUS HELICOPTERS SAS".

ЦІЛЬ 2.6.5. Створення системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112

До кінця 2020 року планується забезпечити повноцінне функціонування системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112.

Пріоритетне завдання на поточний рік – реалізація організаційних заходів для створення системи екстреної допомоги населенню за єдиним телефонним номером 112.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.7. Розвиток Національної гвардії України

Головною метою розвитку Національної гвардії України є розбудова її як мобільного, боєздатного військового формування з правоохоронними функціями, здатного у взаємодії з іншими складовими сектору безпеки і оборони України виконувати визначені правоохоронні і оборонні завдання з протидії загрозам національній безпеці.

Основними напрямками розвитку Національної гвардії України до кінця 2020 року є: удосконалення системи управління та зв'язку, розвиток системи планування, прозорого та ефективного управління ресурсами на основі системи державного прогнозування та стратегічного планування, нарощування оперативних бойових, спеціальних спроможностей, розвиток логістики та медичного забезпечення, професіоналізація сил та створення військового резерву.

ЦІЛЬ 2.7.1. Дієва система управління та система зв'язку

До кінця 2020 року планується:

створення ефективної системи управління, сумісної з іншими складовими сектору безпеки і оборони України та аналогічними органами управління держав – членів НАТО;

створення системи кіберзахисту інформаційно-телекомунікаційних мереж;

запровадження ефективної системи планування, запровадження прозорого та ефективного управління ресурсами з урахуванням системи стратегічного планування;

підвищення ефективності застосування підрозділів бойового забезпечення.

Пріоритетні завдання:

реорганізація органів військового управління Національної гвардії України відповідно до принципів побудови та функціонування органів військового управління військових формувань держав – членів НАТО з урахуванням специфіки діяльності Національної гвардії України;

нарощування спроможностей пунктів управління Національної гвардії України;

розгортання єдиного захищеного телекомунікаційного простору;

створення інформаційної системи управління ресурсами;

розроблення і впровадження ефективної та дієвої системи стратегічних комунікацій;

автоматизація процесів управління вогнем підрозділів бойового забезпечення Національної гвардії України.

ЦІЛЬ 2.7.2. Ефективна підготовка військ

До кінця 2020 року планується:

розвиток системи підготовки особового складу та підрозділів;

впровадження політики гендерної рівності в діяльність Національної гвардії України;

створення достатніх потужностей для психологічної підтримки військовослужбовців під час виконання ними службових завдань та надання своєчасної психологічної допомоги постраждалим.

Пріоритетні завдання:

удосконалення навчальної матеріально-технічної бази центрів підготовки підрозділів Національної гвардії України;

підвищення ефективності мовної підготовки особового складу Національної гвардії України;

забезпечення створення рівних можливостей жінок і чоловіків для проходження військової служби в Національній гвардії України;

удосконалення системи психологічного забезпечення особового складу Національної гвардії України;

створення необхідного військового резерву Національної гвардії України, здатного посилювати угруповання військ (сил), забезпечення ротації військ (сил), їх поповнення та заміну на випадок втрати боєздатності;

створення в Національній академії Національної гвардії України підрозділу євроатлантичної інтеграції.

ЦІЛЬ 2.7.3. Зміна системи логістики

До кінця 2020 року планується:

створення ефективної системи логістики і постачання у мирний час та в особливий період;

створення системи медичного забезпечення, спроможної надавати відповідну медичну підтримку під час виконання завдань, покладених на Національну гвардію України;

Пріоритетні завдання:

реорганізація організаційної структури логістики Національної гвардії України;

удосконалення медичного забезпечення з'єднань, військових частин і навчальних центрів (закладів) Національної гвардії України;

поліпшення інфраструктури санаторно-курортних закладів Національної гвардії України.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.8. Розвиток Національної поліції України

Подальший розвиток Національної поліції України повинен бути спрямований на удосконалення діяльності із забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

До кінця 2020 року планується:

ефективна координація діяльності та злагоджена взаємодія органів та підрозділів Національної поліції України;

оптимізація структури та функціональної побудови Національної поліції України;

ефективна співпраця з населенням та місцевими громадами, підвищення ролі інститутів громадянського суспільства у сфері забезпечення прав і свобод людини та громадянина;

нарощування спроможностей для протидії злочинності та підтримання правопорядку;

удосконалення інфраструктури місць дислокації підрозділів Національної поліції України з урахуванням покладених на них завдань;

вивчення досвіду відповідних органів держав – членів НАТО щодо організації протидії кіберзлочинам;

удосконалення системи матеріально-технічного забезпечення;

упровадження практики здобуття освіти, підвищення кваліфікації та стажування поліцейських у відповідних закладах, органах, установах держав – членів НАТО;

ефективна діяльність із забезпечення власної безпеки та внутрішнього контролю в органах поліції, оптимальний розподіл пріоритетних завдань у зазначеній сфері та їх комплексна реалізація.

ЦІЛЬ 2.8.1. Функціональна та структурна розбудова системи Національної поліції України

До кінця 2020 року планується удосконалення структури, забезпечення ефективного розмежування функцій органів та підрозділів Національної поліції України.

Пріоритетні завдання:

створення, розбудова та організаційне забезпечення мережі ситуаційних центрів Національної поліції України;

розвиток спроможностей підрозділів поліції на воді та повітряної підтримки;

розвиток системи ювенальної превенції;

розвиток підрозділів стратегічних розслідувань.

ЦІЛЬ 2.8.2. Ефективні розкриття та розслідування кримінальних правопорушень

З метою забезпечення розкриття та розслідування кримінальних правопорушень планується подальше підвищення ефективності діяльності органів та підрозділів Національної поліції України.

Пріоритетні завдання:

посилення інституційної спроможності Національної поліції України щодо протидії організованим злочинності;

забезпечення належного рівня аналітичної роботи в діяльності Національної поліції України;

підвищення спроможностей вибухотехнічної служби Національної поліції України;

підвищення спроможностей підрозділів кіберполіції Національної поліції України з запобігання, виявлення, припинення та розкриття кіберзлочинів.

ЦІЛЬ 2.8.3. Підвищення інформаційної безпеки підрозділів Національної поліції України та розвиток інформаційно-аналітичного забезпечення

До кінця 2020 року планується створення сучасних телекомунікаційних мереж та систем зв'язку, а також їх впровадження в діяльність органів та підрозділів Національної поліції України.

Пріоритетні завдання:

побудова сучасної телекомунікаційної мережі Національної поліції України;

створення цифрової системи радіозв'язку в окремих органах та підрозділах Національної поліції України.

ЦІЛЬ 2.8.4. Формування професійного кадрового персоналу Національної поліції України

До кінця 2020 року планується удосконалення системи професійної підготовки поліцейських, підвищення ефективності діяльності із забезпечення внутрішнього контролю та запобігання корупції в органах та підрозділах Національної поліції України.

Пріоритетні завдання на поточний рік:

забезпечення внутрішнього контролю та запобігання корупції в органах та підрозділах Національної поліції України;

організація первинної професійної підготовки поліцейських, яких вперше прийнято на службу в поліцію;

забезпечення внутрішньої безпеки в органах поліції.

ЦІЛЬ 2.8.5. Ефективне забезпечення публічної безпеки і порядку, зменшення аварійності дорожнього руху

До кінця 2020 року планується комплексне використання сил та засобів органів і підрозділів Національної поліції України в заходах щодо забезпечення публічної безпеки та порядку, зменшення аварійності дорожнього руху.

Пріоритетне завдання на поточний рік – розвиток спроможностей патрульної поліції.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.9. Розвиток Державної прикордонної служби України

Метою дальшого розвитку Державної прикордонної служби України є мінімізація загроз безпеці державного кордону України, забезпечення реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства в Європейському Союзі та НАТО, посилення ролі Державної прикордонної служби України у протидії транскордонній і транснаціональній злочинності.

Україна має намір здійснювати подальшу розбудову державного кордону та його інфраструктури згідно з європейськими критеріями.

До кінця 2020 року планується:

виконання Стратегії розвитку Державної прикордонної служби України, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 року № 1189-р;

реалізація Концепції інтегрованого управління кордонами, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 1149-р, та плану заходів щодо реалізації цієї Концепції, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2016 року № 626-р.

ЦІЛЬ 2.9.1. Посилений захист окремих ділянок державного кордону України

До кінця 2020 року планується забезпечити посилений захист українсько-російського державного кордону в межах Чернігівської, Сумської, Харківської та Луганської областей, українсько-молдовського державного кордону, територій, прилеглих до адміністративної межі з тимчасово окупованою територією Автономної Республіки Крим.

Пріоритетні завдання:

інженерно-технічне облаштування українсько-російського державного кордону в межах Чернігівської, Сумської, Харківської та Луганської областей, українсько-молдовського державного кордону, територій, прилеглих до адміністративної межі з тимчасово окупованою територією Автономної Республіки Крим з метою підвищення рівня їх захищеності;

розвиток системи підрозділів швидкого (оперативного) реагування Державної прикордонної служби України.

ЦІЛЬ 2.9.2. Удосконалена система стратегічного планування діяльності та розвитку Державної прикордонної служби України

До кінця 2020 року планується впровадження системи стратегічного планування в Державній прикордонній службі України.

Пріоритетні завдання:

вивчення досвіду держав – членів НАТО у сфері стратегічного планування прикордонних відомств;

підготовка до створення підрозділів стратегічного планування в Державній прикордонній службі України.

ЦІЛЬ 2.9.3. Реагування на загрози у сфері безпеки державного кордону України

До кінця 2020 року планується проведення спільних з прикордонними відомствами суміжних держав (крім Російської Федерації) аналізів загроз у сфері безпеки державного кордону.

Пріоритетне завдання – проведення спільно з представниками прикордонних відомств Республіки Польща, Словацької Республіки, Румунії, Угорщини, Республіки Молдова та Республіки Білорусь аналізу загроз у сфері безпеки державного кордону.

ЦІЛЬ 2.9.4. Удосконалена система інженерного та технічного забезпечення охорони державного кордону України

До кінця 2020 року планується:

удосконалення системи технічного обслуговування та ремонту технічних засобів Державної прикордонної служби України;

переоснащення органів та підрозділів Державної прикордонної служби України сучасним озброєнням і технікою;

удосконалення системи висвітлення надводної обстановки на морській ділянці державного кордону України.

Пріоритетні завдання:

реорганізація підрозділів інженерного та технічного забезпечення Державної прикордонної служби України;

оновлення парку бронетанкової техніки, транспортних засобів спеціального призначення, озброєння підрозділів спеціального призначення Державної прикордонної служби України;

модернізація постів технічного спостереження Державної прикордонної служби України на узбережжі Азовського моря.

ЦІЛЬ 2.9.5. Набуття спроможностей авіації Державної прикордонної служби України

До кінця 2020 року планується:

професійна підготовка льотного складу Державної прикордонної служби України до експлуатації нових типів вертольотів;

модернізація патрульних літаків Diamond DA42-NG та DA40-NG, їх оснащення моніторинговим обладнанням та системами дальнього зв'язку.

Пріоритетні завдання:

набуття авіаційним персоналом навичок льотної та технічної експлуатації гелікоптерів Мі-8МСБ;

модернізація гелікоптерів Мі-8СМВ у транспортно-санітарний варіант Мі-8МСБ.

ЦІЛЬ 2.9.6. Розвиток доброчесності та боротьба з корупцією у Державній прикордонній службі України

До кінця 2020 року планується:

проведення заходів міжнародного співробітництва з прикордонними відомствами суміжних держав (крім Російської Федерації) у сфері боротьби з корупцією;

навчання особового складу Державної прикордонної служби України з питань протидії та боротьби з корупцією.

Пріоритетні завдання:

обмін досвідом та координація спільних з іноземними партнерами заходів щодо попередження та протидії корупційним проявам у прикордонних відомствах;

підвищення професійної кваліфікації особового складу Державної прикордонної служби України.

ЦІЛЬ 2.9.7 Удосконалена система управління людськими ресурсами

До кінця 2020 року планується:

удосконалення системи управління особовим складом Державної прикордонної служби України;

розвиток соціального та гуманітарного забезпечення особового складу Державної прикордонної служби України;

удосконалення системи підготовки особового складу Державної прикордонної служби України.

Пріоритетні завдання:

удосконалення системи управління особовим складом Державної прикордонної служби України;

покращення системи підготовки особового складу Державної прикордонної служби України;

забезпечення військовослужбовців Державної прикордонної служби України та членів їхніх сімей жилими приміщеннями.

ЦІЛЬ 2.9.8 Ефективне медичне забезпечення

До кінця 2020 року планується удосконалення системи медичного забезпечення з метою надання необхідної медичної допомоги військовослужбовцям під час виконання завдань, покладених на Державну прикордонну службу України.

Пріоритетні завдання:

упровадження сучасних технологій надання медичної допомоги пораненим (травмованим) та хворим військовослужбовцям Державної

прикордонної служби України відповідно до клінічних протоколів та інших галузевих стандартів держав – членів НАТО у сфері охорони здоров'я;

впровадження стандартів НАТО у сфері медичного забезпечення особового складу Державної прикордонної служби України.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.10. Розвиток Державної міграційної служби України

Дальше реформування Державної міграційної служби України зумовлено необхідністю підвищення ефективності виконання покладених на неї завдань та запровадження сучасних прозорих процедур надання високоякісних послуг, подолання негативних явищ, зокрема корупції.

Важливим напрямом розвитку є посилення спроможності держави протидіяти нелегальній міграції, що обумовлене зростанням кількості мігрантів у цілому, зокрема в державах Європейського Союзу.

До кінця 2020 року планується:

створення єдиної захищеної системи електронного документообігу з уніфікованими базами даних;

вдосконалення процедур видачі документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство України чи спеціальний статус особи.

ЦІЛЬ 2.10.1. Автоматизація процесів з реалізації державної політики у сфері міграції

До кінця 2020 року планується:

надання доступу до інформації з Єдиного державного демографічного реєстру центральним органам виконавчої влади, правоохоронним органам та органам місцевого самоврядування із застосуванням механізму електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів;

забезпечення видачі із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру документів: посвідчення особи моряка, посвідчення члена екіпажу, посвідчення особи на повернення в Україну, тимчасового посвідчення громадянина України, посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, посвідки на постійне проживання, посвідки на тимчасове проживання, картки мігранта, посвідчення біженця, проїзного документа біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

Пріоритетні завдання:

підключення центрів надання адміністративних послуг до Єдиного державного демографічного реєстру;

розбудова інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру та Національної системи біометричної верифікації та ідентифікації громадян України, іноземців та осіб без громадянства;

розбудова Єдиної інформаційно-аналітичної системи управління міграційними процесами.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.11. Єдина державна система цивільного захисту України

Здійснюється реалізація Стратегії реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 25 січня 2017 року № 61-р, що дасть змогу оптимізувати систему служби в умовах децентралізації влади, реформування системи безпеки і оборони держави, підвищити спроможність органів управління та підрозділів служби щодо ефективної протидії природно-техногенним загрозам національній безпеці, забезпечити належний рівень захисту населення та об'єктів економіки від пожеж і надзвичайних ситуацій, зменшивши при цьому адміністративний вплив на суб'єктів господарювання з боку наглядових органів та поліпшити в цілому інвестиційний клімат в Україні.

Продовжується робота з реалізації державної політики у сфері цивільного захисту, насамперед із гуманітарного розмінування та очищення територій східних областей України від вибухонебезпечних предметів та вибухових речовин, у тому числі саморобних вибухових пристроїв, забезпечення керівництва діяльністю єдиної системи цивільного захисту населення і територій, рятувальної справи, техногенної і пожежної безпеки, посилення національної безпеки у сфері оцінки ризиків надзвичайних ситуацій, поглиблення міжнародного співробітництва у сфері запобігання надзвичайним ситуаціям та ліквідації їх наслідків.

До кінця 2020 року планується:

удосконалення єдиної державної системи цивільного захисту з урахуванням реформування системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій, місцевого самоврядування та територіальної організації державної влади в Україні;

підвищення ефективності оперативного та комплексного реагування на надзвичайні ситуації шляхом створення та розвитку пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин) місцевої і добровільної пожежної охорони та добровільних формувань цивільного захисту;

захист населення і територій у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру, природного характеру і воєнних, зокрема шляхом упровадження найкращих практик та підходів НАТО у сфері стратегічних комунікацій на випадок надзвичайних ситуацій.

ЦІЛЬ 2.11.1. Набуття спроможностей Державною службою України з надзвичайних ситуацій для оперативного та комплексного реагування на надзвичайні ситуації

До кінця 2020 року планується:

перехід від системи державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки до системи запобігання виникненню надзвичайних ситуацій та профілактики пожеж;

вдосконалення системи реагування на пожежі та надзвичайні ситуації;

підвищення спроможності органів управління та підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій до ефективного захисту населення та територій від пожеж та надзвичайних ситуацій;

використання механізму Євроатлантичного координаційного центру НАТО з реагування на катастрофи з метою надання або залучення гуманітарної допомоги у випадку виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру, природного характеру та воєнних;

забезпечення двостороннього співробітництва з державами – членами НАТО та ЄС у сфері цивільного захисту, з якими укладено відповідні угоди про співробітництво, та створення правової бази для започаткування відносин з іншими державами.

Пріоритетні завдання:

удосконалення законодавства щодо об'єктів підвищеної небезпеки;

методична та практична допомога органам місцевого самоврядування щодо утворення пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин) місцевої і добровільної пожежної охорони в об'єднаних територіальних громадах;

включення пожежно-рятувальних підрозділів (пожежних частин) місцевої і добровільної пожежної охорони в об'єднаних територіальних громадах до розрахунку сил реагування на надзвичайні ситуації та пожежі відповідного регіону;

визначення стратегічних напрямів реформування організації цивільного захисту, зокрема щодо розмежування повноважень у сфері цивільного захисту з метою уникнення їх дублювання на регіональному і місцевому рівнях між органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування;

удосконалення механізму взаємодії з іншими органами сектору безпеки і оборони України;

технічне переоснащення сучасною технікою, аварійно-рятувальними засобами та спеціальним обладнанням сил цивільного захисту, що входять до системи Державної служби України з надзвичайних ситуацій;

розвиток та поглиблення співробітництва з державами – членами НАТО та державами – членами ЄС у сфері цивільного захисту;

удосконалення процедур стратегічних комунікацій в умовах кризового реагування на національному та міжнародному рівнях.

ЦІЛЬ 2.11.2. Розбудова спроможностей України у сфері гуманітарного розмінування

До кінця 2020 року планується:

оснащення піротехнічних підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій сучасними технікою та обладнанням;

повноцінне функціонування Системи управління інформацією з протимінної діяльності "IMSMA" відповідно до міжнародних стандартів протимінної діяльності (IMAS);

забезпечення оперативного реагування на випадки виявлення населенням вибухонебезпечних предметів;

виконання планових робіт із гуманітарного розмінування території України.

Пріоритетні завдання:

оснащення піротехнічних підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій сучасними технікою та обладнанням;

внесення даних до Системи управління інформацією з протимінної діяльності "IMSMA" підрозділами Державної служби України з надзвичайних ситуацій щодо проведення заходів нетехнічного обстеження, технічного обстеження, реагування на випадки виявлення вибухонебезпечних предметів та виконання планових робіт з гуманітарного розмінування;

забезпечення координації заходів щодо залучення матеріально-технічної допомоги від донорів у галузі гуманітарного розмінування;

розвиток спроможностей у галузі гуманітарного розмінування за принципом проектного менеджменту;

виконання планових робіт із гуманітарного розмінування території України;

підвищення рівня інформованості населення про ризики небезпек від мін та вибухонебезпечних предметів.

ЦІЛЬ 2.11.3. Взаємосумісність підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій з підрозділами відповідних органів держав – членів НАТО та держав – членів ЄС

До кінця 2020 року планується:

забезпечення участі представників Державної служби України з надзвичайних ситуацій у міжнародних навчаннях, семінарах, тренінгах та інших навчально-практичних заходах у рамках співробітництва з НАТО, ЄС та іншими міжнародними організаціями;

забезпечення участі представників Державної служби України з надзвичайних ситуацій у заходах Міжнародної консультативної групи ООН з проведення пошуково-рятувальних операцій "ІНСАРАГ" та інших міжнародних організацій.

Пріоритетне завдання – підвищення взаємосумісності підрозділів Державної служби України з надзвичайних ситуацій з підрозділами відповідних органів держав – членів НАТО та держав – членів ЄС, а також професійного рівня українських рятувальників з метою якісного виконання ними завдань під час участі у спільних міжнародних пошуково-рятувальних та гуманітарних операціях, що проводяться під егідою НАТО, ЄС, ООН та інших міжнародних організацій.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.12. Розвиток Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

Розвиток Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України спрямований на забезпечення подальшого удосконалення систем, мереж і комплексів спеціального зв'язку на базі сучасних телекомунікаційних технологій, методів і засобів криптографічного та технічного захисту інформації.

До кінця 2020 року планується:

формування та реалізація державної політики щодо захисту у кіберпросторі державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, кіберзахисту об'єктів критичної інформаційної інфраструктури, здійснення державного контролю у цих сферах;

створення, дальший розвиток та безперебійне функціонування Національної телекомунікаційної мережі;

стале та безпечне функціонування системи спеціального зв'язку у мирний час та в особливий період;

удосконалення законодавства України у сфері спеціальних інформаційно-телекомунікаційних систем, криптографічного та технічного захисту інформації з урахуванням норм і стандартів НАТО;

розвиток та вдосконалення системи технічного і криптографічного захисту інформації з урахуванням стандартів НАТО;

аудит захищеності на вразливість інформаційно-телекомунікаційних систем та веб-ресурсів об'єктів критичної інформаційної інфраструктури;

дієвий контроль за станом криптографічного та технічного захисту інформації НАТО з обмеженим доступом у державних органах України;

розвиток системи моніторингу стану безпеки у сфері захисту інформації як складової частини національної безпеки.

ЦІЛЬ 2.12.1. Акредитація комунікаційно-інформаційних систем, в яких обробляється інформація НАТО з обмеженим доступом

До кінця 2022 року планується:

унормування акредитації комунікаційно-інформаційних систем, в яких обробляється інформація НАТО з обмеженим доступом;

розвиток інституцій акредитації комунікаційно-інформаційних систем.

Пріоритетні завдання:

унормування акредитації комунікаційно-інформаційних систем, в яких обробляється інформація НАТО з обмеженим доступом;

удосконалення структури Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.13. Реформування Служби безпеки України

ЦІЛЬ 2.13.1. Підвищення ефективності реалізації державної політики у сфері національної безпеки України, управління та організації діяльності Служби безпеки України

Дальше реформування Служби безпеки України здійснюється в рамках трансформації інших складових сектору безпеки і оборони України для створення ефективної системи нейтралізації загроз національній безпеці України, досягнення та постійного підтримання спроможностей і готовності до виконання покладених на них завдань та ефективного використання наявних ресурсів.

Метою реформування є створення ефективного, динамічного та гнучкого управління Службою безпеки України, укомплектування її висококваліфікованими фахівцями, забезпечення сучасними матеріальними і технічними засобами; приведення завдань, функцій і напрямів її діяльності у відповідність із сучасними потребами захисту прав і свобод людини та громадянина, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз.

До кінця 2020 року планується:

реалізація реформ відповідно до затверджених концептуальних документів та інших нормативно-правових актів, удосконалення законодавства з питань діяльності Служби безпеки України;

забезпечення ефективної протидії викликам та загрозам національній безпеці України з урахуванням набутого досвіду та можливостей співпраці з іноземними партнерами;

удосконалення кадрового менеджменту в системі Служби безпеки України з урахуванням напрямів державної політики кадрового забезпечення у секторі безпеки і оборони України та досвіду спеціальних служб держав – членів ЄС і НАТО;

підвищення рівня довіри громадян до Служби безпеки України та втілення ефективної комунікаційної стратегії для інформування громадськості про її діяльність.

Пріоритетні завдання:

удосконалення законодавства з питань діяльності Служби безпеки України;

реалізація заходів з реформування Служби безпеки України відповідно до стратегічних та концептуальних документів, інших нормативно-правових актів;

нарощування можливостей Ситуаційного центру забезпечення кібернетичної безпеки Служби безпеки України для ефективного реагування на кризові ситуації щодо загроз національній безпеці України;

покращення взаємодії органів і підрозділів Служби безпеки України з виявлення та нейтралізації загроз національній безпеці України;

удосконалення кадрового менеджменту в системі Служби безпеки України з урахуванням досвіду спеціальних служб держав – членів ЄС і держав – членів НАТО.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.14. Посилення розвідувальних спроможностей держави

Реформування розвідувальних органів України здійснюється у рамках реалізації Національної розвідувальної програми на 2016 – 2020 роки з метою розвитку розвідувальних спроможностей держави.

До кінця 2020 року планується:

уніфікація окремих розвідувальних ресурсів і технологій, закупівель нових зразків технічних засобів для використання в розвідувальних цілях та їх приведення у відповідність із стандартами держав – членів НАТО;

підвищення фахового рівня співробітників розвідувальних органів, удосконалення системи професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації співробітників, суттєве покращення інформаційного, кадрового, матеріально-технічного та фінансового забезпечення її функціонування;

розвиток системи соціального і правового захисту співробітників розвідувальних органів України та членів їх сімей;

удосконалення механізмів фінансування та контролю за використанням коштів розвідувальними органами України;

удосконалення законодавства щодо взаємодії розвідувальних органів України зі спецслужбами держав – членів НАТО;

формування нових і вдосконалення існуючих напрямів і форм взаємодії між розвідувальними органами України та спецслужбами держав – членів НАТО.

ЦІЛЬ 2.14.1. Посилення спроможностей розвідувальних органів України та їх взаємодії між собою

Пріоритетні завдання:

розширення спроможностей Служби зовнішньої розвідки України з урахуванням стандартів НАТО;

продовження створення захищеної телекомунікаційної мережі об'єднаної інформаційної системи розвідувальних органів України.

ЦІЛЬ 2.14.2. Створення розвідувального співтовариства України

Пріоритетні завдання:

удосконалення законодавства, що регламентує діяльність розвідувальних органів України;

уніфікація окремих розвідувальних ресурсів і технологій, закупівель новітніх технічних засобів розвідки та спеціальних технічних засобів, необхідних для здійснення розвідувальної діяльності;

запровадження науково обґрунтованих принципів управління кадровим складом, удосконалення механізмів мотивації до проходження служби у розвідувальних органах України.

ЦІЛЬ 2.14.3. Упровадження процесів логістичного забезпечення у Службі зовнішньої розвідки України відповідно до євроатлантичних принципів та підходів

Пріоритетне завдання – реформування логістичного забезпечення Служби зовнішньої розвідки України з урахуванням принципів та підходів держав – членів НАТО.

ЦІЛЬ 2.14.4. Організація взаємодії розвідувальних органів України зі спеціальними службами держав – членів НАТО

Пріоритетні завдання:

підвищення ефективності міжнародного співробітництва між розвідувальними органами України та спеціальними службами держав – членів НАТО;

розширення напрямів і форм взаємодії між розвідувальними органами України та спеціальними службами держав – членів НАТО.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.15. Розвиток Апарату Ради національної безпеки і оборони України

Стратегічною метою розвитку Апарату Ради національної безпеки і оборони України є сприяння забезпеченню надійного та сталого керівництва сектором безпеки і оборони України в умовах мирного часу та в особливий період, а також здійснення координації та ефективного контролю за діяльністю складових сектору безпеки і оборони України.

Розвиток Апарату Ради національної безпеки і оборони України здійснюється відповідно до Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої Указом Президента України від 14 березня 2016 року № 92, та Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 травня 2015 року № 287, і визначених цими документами пріоритетів державної політики національної безпеки.

ЦІЛЬ 2.15.1. Координація та ефективний контроль за діяльністю складових сектору безпеки і оборони України

До кінця 2020 року планується:

підключення Єдиної автоматизованої системи управління Збройними Силами України до Головного ситуаційного центру України для роботи в рамках єдиної системи управління сектором безпеки і оборони України;

розширення програмно-апаратних, комунікаційних та організаційно-штатних можливостей Головного ситуаційного центру України для забезпечення інформаційно-аналітичного супроводження діяльності Ради національної безпеки і оборони України щодо координації і контролю за діяльністю органів виконавчої влади, правоохоронних органів та військових формувань у сфері національної безпеки і оборони у мирний час, в особливий період, у тому числі в умовах воєнного стану, в умовах надзвичайного стану та під час виникнення кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України;

забезпечення кіберзахисту мережі ситуаційних центрів держави шляхом упровадження ефективних заходів і засобів захисту інформації ситуаційних центрів у процесі її отримання, оброблення, передачі та збереження.

Пріоритетні завдання:

формування єдиної мережі обміну інформацією;

розширення програмно-апаратних та організаційно-штатних можливостей Головного ситуаційного центру України в частині, що стосується забезпечення інформаційно-аналітичної діяльності Апарату Ради національної безпеки і оборони України;

здійснення організаційно-технічних заходів щодо створення комплексної системи захисту інформації Головного ситуаційного центру України та її атестації.

Підрозділ II.ІІІ. ОБОРОННО-ПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 2.16. Розвиток оборонно-промислового комплексу

Перехід на стандарти НАТО, побудова сектору безпеки і оборони України та оборонно-промислового комплексу, який відповідає найкращим зразкам провідних європейських держав та держав – членів НАТО, на сьогодні є головним завданням для України.

Основною метою розвитку оборонно-промислового комплексу є створення умов для виведення його на якісно новий рівень виробництва озброєння і військової техніки для забезпечення потреб Збройних Сил України та інших військових формувань та правоохоронних органів, який дасть змогу створити цілісну систему, здатну до відтворення та функціонування за принципом збалансованості.

Крім того, передбачається далі впровадження механізму державно-приватного партнерства.

Упровадження нових технологій, інтеграція їх із перевіреними часом напрацюваннями, започаткування і розвиток спільних проєктів із розробки та виробництва сучасного озброєння та військової техніки з державами – членами НАТО сприятиме нарощенню потенціалу для підвищення експортної привабливості продукції вітчизняних підприємств.

Розроблення сучасних зразків озброєння та військової техніки здійснюватиметься вітчизняними підприємствами як за замкненим циклом, так і в кооперації з іноземними партнерами.

Для реалізації проєктів створення сучасних систем озброєнь використовуватимуться виключно передові міжнародні та європейські стандарти, передусім стандарти НАТО, вимоги яких засновані на застосуванні передових технологій та інноваційних інженерних практик.

ЦІЛЬ 2.16.1. Упровадження системи державного гарантування якості продукції оборонного призначення

Одним з основних шляхів підвищення якості продукції оборонного призначення у провідних державах є впровадження державних систем гарантування якості, в основу яких покладені міжнародні та європейські принципи, а також положення публікацій НАТО з питань гарантування якості (AQAP-2000), відповідно до яких здійснюється забезпечення відповідності продукції встановленим вимогам.

У цьому контексті в Україні буде створено систему державного гарантування якості продукції оборонного призначення із застосуванням STANAG 4107 "Про взаємну систему державного гарантування якості" та впроваджено публікації НАТО з питань гарантування якості (AQAP-2000).

До кінця 2020 року планується:

створення системи державного гарантування якості продукції оборонного призначення в Україні відповідно до стандартів НАТО;

розроблення та впровадження національних стандартів озброєння і спеціальної техніки для всіх складових сил оборони;

впровадження публікацій НАТО з питань гарантування якості (AQAP-2000) шляхом розроблення нормативно-правових актів та національних стандартів.

Пріоритетні завдання:

проведення оцінки ресурсних потреб та можливостей упровадження в оборонно-промисловому комплексі технічних стандартів НАТО з випробувань продукції оборонного призначення;

впровадження STANAG 4107 "Про взаємну систему державного гарантування якості" та публікації НАТО з питань гарантування якості (AQAP-2000).

ЦІЛЬ 2.16.2. Підготовка та освоєння серійного виробництва новітніх зразків високотехнологічного озброєння і військової техніки

До кінця 2020 року планується:

збільшення державних інвестицій на оновлення виробничих фондів з метою підвищення їх вартості та інвестиційної привабливості;

поступовий перехід на виробництво комплектувальних виробів і запасних частин до озброєння та військової техніки з урахуванням стандартів НАТО у контексті заходів щодо імпортозаміщення та планової заміни застарілих зразків озброєння та військової техніки на сучасні, зокрема на вироблені у рамках міжнародної кооперації;

здійснення в кооперації з оборонними підприємствами і компаніями інших держав розробки та виробництва нових зразків озброєння та військової техніки для забезпечення потреб Збройних Сил України;

забезпечення виробництва озброєння та військової техніки відповідно до стандартів НАТО, вирішення питань імпортозаміщення та диверсифікації закупок, а також підвищення якості та конкурентоспроможності вітчизняного озброєння і військової техніки на світовому ринку.

Пріоритетне завдання – здійснення технічного переоснащення та реконструкції виробничих потужностей підприємств оборонно-промислового комплексу для виготовлення продукції оборонного призначення.

ЦІЛЬ 2.16.3. Підвищення інвестиційної привабливості оборонно-промислового комплексу України

До кінця 2020 року планується:

сприяння формуванню позитивного іміджу оборонної промисловості України;

розвиток міжнародного військово-технічного співробітництва з метою залучення іноземних інвесторів до участі у проектах з виробництва озброєння та військової техніки, активізація робіт з укладення офсетних договорів;

підвищення ефективності функціонування державних підприємств оборонно-промислового комплексу, їх інвестиційної привабливості шляхом запровадження корпоративної моделі управління такими державними підприємствами.

Пріоритетні завдання:

удосконалення нормативно-правової бази з метою підвищення інвестиційної привабливості оборонно-промислового комплексу;

удосконалення системи державного управління оборонно-промисловим комплексом;

організація та проведення огляду оборонно-промислового комплексу;

системне та раціональне реформування структури оборонно-промислового комплексу;

законодавче забезпечення впровадження системи корпоративного управління на підприємствах оборонно-промислового комплексу державної форми власності;

визначення основних принципів державної політики та правових засад військово-технічного співробітництва.

ЦІЛЬ 2.16.4. Залучення вітчизняних підприємств до співробітництва в рамках багатонаціональних проектів НАТО у сфері розробки та виробництва озброєння і техніки

До кінця 2020 року планується:

участь вітчизняних підприємств оборонно-промислового комплексу у багатонаціональних проектах НАТО у сфері розробки та виробництва озброєння і військової техніки;

державна підтримка високотехнологічних підприємств України, діяльність яких спрямована на розвиток озброєння і військової техніки;

застосування досвіду, отриманого у рамках здійснення заходів оборонно-технічного співробітництва з НАТО, під час виконання відповідних науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, а також проектів щодо розробки та модернізації засобів протидії технічним розвідкам і зразкам високоточної зброї Російської Федерації.

Пріоритетний захід – участь представників України у заходах НАТО у сфері оборонної промисловості.

Розділ III РЕСУРСНІ ПИТАННЯ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 3.1. Ефективна політика планування та управління ресурсами в секторі оборони з використанням сучасних євроатлантичних підходів

До кінця 2020 року процеси формування політики планування та управління ресурсами будуть узгоджені з євроатлантичними принципами та забезпечуватимуть створення адекватно тренованих, оснащених та забезпечених сил оборони, здатних ефективно виконувати завдання, визначені стратегічними документами забезпечення національної безпеки України, здійснювати оборону України та брати участь у міжнародних миротворчих операціях з підтримання миру і безпеки шляхом розвитку необхідних спроможностей у рамках визначених ресурсів.

ЦІЛЬ 3.1.1 Упровадження в бюджетну політику у сфері оборони євроатлантичних принципів та підходів щодо бюджетного планування

Удосконалена система оборонного планування підтримуватиме перехід на програмну систему оборонного та бюджетного планування, формування щорічного оборонного бюджету та забезпечення бюджетного планування на наступні три роки, яке буде включати оперативні витрати та витрати на утримання (включаючи витрати на утримання особового складу), капітальні витрати (постачання основних зразків озброєння та техніки, інфраструктуру, дослідження та розвиток), наведені детально з метою підвищення відповідальності та ефективності управління процесами планування та бюджетування.

Надається консультативно-дорадча допомога експертами держав – членів НАТО та держав – членів Європейського Союзу щодо оборонного та бюджетного планування. Систему планування у сфері оборони узгоджено з державною системою прогнозування та стратегічного планування. Опрацьовано та затверджено керівні вказівки щодо здійснення довгострокового оборонного планування.

До кінця 2020 року планується:

узгодження бюджетного планування у сфері оборони з плануванням соціально-економічного розвитку держави та плануванням у секторі безпеки і оборони України;

впровадження відповідно до практик держав – членів НАТО раціонального розподілу видатків на забезпечення озброєнням та військовою технікою, персоналом, на розвиток інфраструктури та експлуатаційні витрати.

Пріоритетні завдання:

раціональний розподіл видатків Державного бюджету України на потреби оборони і безпеки держави за основними напрямками;

удосконалення системи оборонного планування;

управління ресурсами на основі євроатлантичних принципів та підходів;

підготовка персоналу з питань оборонного планування.

ЦІЛЬ 3.1.2. Інтегрована система управління ризиками як складова системи оборонного планування

До кінця 2020 року планується:

упровадження системи закупівель відповідно до принципів і підходів, що застосовуються європейськими державами та державами – членами НАТО, забезпечивши її відкритість та прозорість;

здійснення поступового переходу закупівель звичайних озброєнь через державне оборонне замовлення до сфери публічних закупівель;

створення єдиного закупівельного органу в Міністерстві оборони України;

упровадження механізму проведення Міністерством оборони України прямих закупівель в Агенції НАТО з підтримки та постачання.

Пріоритетні завдання:

здійснення пілотних міжнародних публічних закупівель в Агенції НАТО з підтримки та постачання;

підготовка змін до законодавства щодо поширення сфери публічних закупівель Міністерства оборони України на звичайні озброєння та техніку, які містять відомості, що становлять державну таємницю;

створення системи державного гарантування якості продукції оборонного призначення, що відповідає стандартам НАТО.

ЦІЛЬ 3.1.3. Удосконалення механізму формування та виконання державного оборонного замовлення

До кінця 2020 року планується:

створення нормативно-правової бази для проведення інтегрованих закупівель озброєння та військової техніки за публічними та закритими процедурами, у тому числі через партнерство та послуги Агенції НАТО з підтримки та постачання;

створення дієвого механізму здійснення інтегрованих закупівель озброєння та військової техніки через річний план закупівель за публічними процедурами, у тому числі безпосередньо за імпортом.

Пріоритетне завдання – створення нормативно-правової бази із інтегрованих закупівель озброєння та військової техніки за публічними та закритими процедурами, у тому числі через партнерство та послуги Агенції НАТО з підтримки та постачання.

ЦІЛЬ 3.1.4. Запровадження системи управління інфраструктурою та її розвитком

До кінця 2020 року планується:

впровадження системи управління військовою інфраструктурою, яка дасть змогу створити автономні військові бази, що відповідають визначеним потребам, забезпечить підрозділи сил оборони малогабаритними і малопомітними польовими модулями;

створення на базі військових містечок системи автономних військових баз із необхідною інфраструктурою для розташування військових частин, а також фондом службового житла та соціально-побутовими об'єктами для військовослужбовців та членів їх сімей;

приведення у відповідність із євроатлантичними принципами умов функціонування військових частин (баз), у тому числі щодо їх автономності, структури, розміщення соціально-побутових об'єктів для забезпечення повсякденної діяльності та потреб військовослужбовців і членів їх сімей.

Пріоритетне завдання – продовження створення потужних військових баз з необхідними об'єктами для розквартирування, підготовки та повсякденної діяльності військових частин, а також об'єктами соціально-культурного, медичного, торговельного та побутового забезпечення військовослужбовців та членів їх сімей.

ЦІЛЬ 3.1.5. Зменшення впливу на довкілля, спричиненого діяльністю складових сектору безпеки і оборони України

До кінця 2019 року планується:

забезпечення ефективної протимінної діяльності в Україні для усунення ризиків від мін та вибухонебезпечних предметів;

зменшення впливу на довкілля, спричиненого діяльністю складових сектору безпеки і оборони України, шляхом посилення контролю за виконанням природоохоронного законодавства України;

запровадження системи підготовки військових екологів, зокрема навчального курсу з питань захисту навколишнього середовища під час проведення військових навчань;

продовження із залученням міжнародної фінансової підтримки утилізації застарілих/непридатних боєприпасів з урахуванням потреб сил оборони у контексті підтримання їх готовності до відсічі збройній агресії проти України.

Пріоритетні завдання:

розмінування звільнених населених пунктів та прилеглих до них територій в окремих районах Донецької та Луганської областей;

утилізація застарілих/непридатних боєприпасів;

підвищення кваліфікації/навчання військових екологів;

продовження обміну досвідом щодо розроблення економічних та адміністративних стимулів до заохочення впровадження систем екологічного управління у Збройних Силах України, забезпечення екологічно безпечного природокористування в ході оперативної та бойової підготовки під час проведення військових навчань і тренувань;

збереження природної спадщини під час проведення військових навчань та випробувань озброєння і військової техніки.

Розділ IV ПИТАННЯ БЕЗПЕКИ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 4.1. Удосконалена система безпеки інформації

Питання забезпечення безпеки інформації, обмін якою здійснюється в рамках співробітництва України з НАТО, регулюються Угодою про безпеку між Урядом України і Організацією Північноатлантичного договору, ратифікованою Законом України від 12 вересня 2002 року № 160-IV.

Правові засади забезпечення взаємної охорони інформації з обмеженим доступом визначаються Адміністративними домовленостями щодо охорони інформації з обмеженим доступом між Урядом України та Організацією Північноатлантичного договору, ратифіковані Законом України від 24 травня 2017 року № 2068-VIII.

До кінця 2020 року планується:

забезпечення належного функціонування системи безпеки інформації з обмеженим доступом, обмін якою здійснюється;

продовження здійснення заходів щодо укладення угод про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом з державами – членами НАТО.

ЦІЛЬ 4.1.1. Розвиток національної системи захисту інформації з обмеженим доступом

Служба безпеки України забезпечує постійний контроль за станом охорони інформації НАТО з обмеженим доступом у державних органах, а також на підприємствах, в установах і організаціях, що користуються такою інформацією, здійснює оформлення Сертифікатів особового допуску НАТО.

До кінця 2020 року планується:

здійснення контролю за станом охорони інформації НАТО з обмеженим доступом у державних органах, а також на підприємствах, в установах і організаціях;

здійснення заходів з удосконалення законодавства України з питань захисту та охорони інформації з обмеженим доступом з урахуванням стандартів безпеки НАТО.

Пріоритетні завдання:

забезпечення контролю за дотриманням у державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях вимог законодавства щодо поводження з інформацією НАТО з обмеженим доступом;

удосконалення законодавства у сфері охорони інформації з обмеженим доступом з урахуванням стандартів безпеки НАТО.

ЦІЛЬ 4.1.2. Розвиток системи криптографічного та технічного захисту інформації

Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, вимога щодо захисту якої встановлена законом, в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах і на об'єктах інформаційної діяльності, а також у межах своїх повноважень здійснює державний контроль за станом криптографічного та технічного захисту державних інформаційних ресурсів та інформації, зокрема інформації НАТО з обмеженим доступом.

До кінця 2020 року планується удосконалення системи технічного і криптографічного захисту інформації з урахуванням стандартів НАТО.

Пріоритетне завдання на поточний рік – удосконалення законодавства стосовно розвитку системи криптографічного та технічного захисту інформації з урахуванням стандартів НАТО.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 4.2. Розвиток співробітництва з питань обміну розвідувальною інформацією

Питання удосконалення договірно-правової бази співробітництва між Україною та НАТО з питань обміну розвідувальною інформацією є однією з умов інтеграції України в інформаційний простір Північноатлантичного альянсу та доступу до оброблюваної в ньому розвідувальної (розвідувально-аналітичної інформації) з метою своєчасного реагування на загрози національній безпеці України.

ЦІЛЬ 4.2.1. Налагодження ефективного обміну розвідувальною інформацією між Україною, державами – членами НАТО та відповідними органами НАТО

До кінця 2020 року планується підвищити координацію та ефективність взаємодії з відповідними органами НАТО та державами – членами Альянсу у сфері обміну розвідувальною інформацією.

Пріоритетне завдання – підвищення рівня взаємної довіри у процесі співробітництва між розвідувальними органами України та спеціальними службами держав – членів НАТО.

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 4.3. Удосконалення національної системи кібербезпеки

Правові та організаційні основи забезпечення захисту життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства та держави, національних інтересів України у кіберпросторі, основні цілі, напрями та принципи державної політики у сфері кібербезпеки, повноваження державних органів, підприємств, установ, організацій, громадян у цій сфері, основні засади координації їхньої діяльності із забезпечення кібербезпеки визначено Законом України "Про основні засади забезпечення кібербезпеки України".

У Службі безпеки України функціонує Ситуаційний центр забезпечення кібербезпеки, на який покладено завдання з виявлення, запобігання та нейтралізації загроз для України у кіберпросторі.

У Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України утворено Державний центр кіберзахисту та протидії кіберзагрозам, у складі якого функціонує урядова команда реагування на комп'ютерні надзвичайні події України (CERT-UA), яка, зокрема, надає власникам об'єктів кіберзахисту практичну допомогу з питань запобігання, виявлення та усунення наслідків кіберінцидентів щодо цих об'єктів; взаємодіє з правоохоронними органами з питань кібератак; взаємодіє з іноземними та міжнародними організаціями з питань реагування на кіберінциденти; взаємодіє з українськими командами реагування на комп'ютерні надзвичайні події, а також іншими підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, які провадять діяльність, пов'язану із забезпеченням безпеки кіберпростору; сприяє державним органам, органам місцевого самоврядування, військовим формуванням, утвореним відповідно до закону, підприємствам, установам та організаціям незалежно від форми власності, а також громадянам України у вирішенні питань кіберзахисту та протидії кіберзагрозам.

У Національній поліції України функціонує Національний контактний пункт формату 24/7 щодо реагування та обміну терміновою інформацією про вчинені комп'ютерні злочини.

ЦІЛЬ 4.3.1. Організація системи забезпечення кібербезпеки України та концептуальне забезпечення діяльності із запобігання кіберзагрозам

До кінця 2020 року планується:

удосконалення національної системи кібербезпеки як складової системи забезпечення інформаційної безпеки;

створення в Міністерстві оборони України, інших складових сектору оборони підрозділів з кіберзахисту;

упровадження заходів із захисту інформації відповідно до вимог нормативно-правових актів України та з урахуванням стандартів НАТО і міжнародних стандартів ISO/IEC.

Пріоритетні завдання:

вироблення та міжвідомче узгодження системи офіційних поглядів на структуру, призначення та функціональні можливості загальнодержавної системи виявлення кібератак, протидії кібертероризму і кібершпигунству щодо об'єктів критичної інфраструктури;

наращення спроможностей Центру реагування на кіберзагрози Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;

поглиблення міжнародного співробітництва і взаємодії з компетентними органами інших держав у сфері протидії кіберзагрозам національній безпеці або іншим життєво важливим інтересам держави;

підготовка та перепідготовка фахівців у сфері кіберзахисту та кібербезпеки за міжнародними стандартами;

наращування спроможностей системи кібербезпеки та захисту інформації у Збройних Силах України.

ЦІЛЬ 4.3.2. Створення технологічної інфраструктури національної системи кібербезпеки

До кінця 2020 року планується:

підвищення технічних можливостей України у сфері кібербезпеки;

розвиток взаємодії та координації безпекових і правоохоронних органів держави та покращення співпраці із приватним сектором.

Пріоритетні завдання:

наращування спроможностей Ситуаційного центру кібербезпеки Служби безпеки України та Державного центру кіберзахисту та протидії кіберзагрозам Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України з обміну у режимі реального часу інформацією про кібератаки і кіберінциденти;

удосконалення системи взаємодії та координації дій між правоохоронними та безпековими органами держави, зміцнення співробітництва державних, у тому числі правоохоронних і спеціальних, органів з приватним ІТ-сектором у сфері протидії кіберзагрозам.

ЦІЛЬ 4.3.3. Удосконалення нормативно-правової бази національної системи забезпечення кібербезпеки з урахуванням світового досвіду

До кінця 2020 року планується формування та реалізація державної політики у сфері кіберзахисту державних електронних інформаційних ресурсів, критичної інформаційної інфраструктури та її окремих об'єктів, забезпечення державного контролю у цій сфері.

Пріоритетні завдання:

розбудова цілісної системи кіберзахисту з метою захисту систем управління технологічними процесами критично важливих об'єктів інфраструктури держави;

визначення технологічної інформації як такої, що підлягає захисту, та опрацювання питання щодо встановлення порядку захисту такої інформації;

удосконалення законодавства у сфері кіберзахисту критично важливих об'єктів інфраструктури.

Розділ V ПРАВОВІ ПИТАННЯ

СТРАТЕГІЧНА МЕТА 5.1. Розвиток співробітництва між Україною та НАТО з правових питань

Головним пріоритетом у процесі реалізації стратегічного курсу України на набуття повноправного членства в Організації Північноатлантичного договору є гармонізація законодавства України із законодавством держав – членів НАТО у сферах безпеки та оборони, вироблення ефективних правових механізмів забезпечення галузевого співробітництва між Україною та Північноатлантичним альянсом.

До кінця 2020 року планується:

гармонізація законодавства України із законодавством держав – членів НАТО у сферах безпеки і оборони;

імплементація міжнародних договорів України, укладених з НАТО.

Пріоритетні завдання:

проведення дослідження діяльності щодо впровадження Комплексного пакета допомоги НАТО для України, виконання міжнародних договорів, укладених між Україною і НАТО, та визначення заходів з удосконалення нормативно-правового забезпечення відповідної діяльності;

підвищення ефективності діяльності державних органів щодо застосування норм міжнародного гуманітарного права.

**Глава Адміністрації
Президента України**

І.РАЙНІН